

*Dicsérjétek az Urat az egekből,
dicsérjétek őt a magasságban!*

*Dicsérjétek őt, összes angyalai,
dicsérjétek őt, minden seregei!*

*Dicsérjétek őt, nap és hold,
dicsérjétek őt mind, ragyogó
csillagok!*

Zsolt 148,1-3

Új Ember

KATOLIKUS HETILAP

ferenc
300

LXXXII. évf. 13. (4047.)
2026. március 29.
Ára 475 Ft

Fotó: Lambert Attila

Bátor és hiteles jelenlét

Kakucs Petra OP, a Magyar Rendfőnöknők Konferenciájának elnöke
a szerzetesi élet jövőjéről

4-5. oldal

Szent Benedek ereklyéjével
imádkoznak Ukrajnában 3. oldal

Fiatalok színódusa Budapesten
8-10. oldal

Könnyező Szűzanya-búcsú
Győrben 16-17. oldal

Krisztus tanúi

Március 18-án, szerdán az általános kihallgatást a Szent Péter téren tartották, ahol a Szentatya az Olaszországból és a világ más tájairól érkezett hívőkkel és zarándokcsoportokkal találkozott. Ennek keretében folytatta a II. Vatikáni Zsinat dokumentumairól szóló katekézissorozatát. Beszédének témája: **A Lumen gentium dogmatikus konstitúció – Az Egyház mint papi és prófétai nép.** A Szentatya több nyelven is összefoglalta katekéziséjét, majd üdvözölte a jelen lévő hívőket. Az általános kihallgatás a Miatyánk elimádkozásával és az apostoli áldással zárult. Az alábbiakban XIV. Leó pápa teljes katekézisének fordítását adjuk közre.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Isten hozott benneteket! Ma ismét a *Lumen gentium* zsinati konstitúció (LG) második fejezetével szeretnék foglalkozni, mely az Egyházzal mint Isten népéről szól. A messiási nép (LG 9) részesedést kap Krisztustól abban a papi, prófétai és királyi műben, amelyben az ő üdvözítő küldetése megvalósul. A zsinati atyák azt tanítják, hogy az Úr Jézus az új és örök szövetség által papi országot hozott létre, tanítványait „királyi papsággá” tette (1Pt 2,9; vö. 1Pt 2,5; Jel 1,6).

A hívőknek ezt a közös papságát a keresztségben kapjuk meg, amely képessé tesz bennünket arra, hogy lélekben és igazságban imádjuk Istent, és „nyilvánosan megvalljuk az Istentől az Egyház által kapott hitet” (LG 11). A bérmálás szentsége által pedig a megkeresztelték „még tökéletesebben kapcsolódnak az Egyházhoz, a Szentlélek különleges ereje hozta el őket, ezért szigorúbb a kötelezettségük, hogy Krisztus igazi tanúiként szavukkal és életmódjukkal terjesszék és védelmezzék a hitet” (uo.). Ez a felszentelés áll annak a közös küldetésnek a gyökerénél, amely a felszentelt szolgálattelvőket és a világi hívőket összekapcsolja.

Ezzel kapcsolatban Ferenc pápa így fogalmazott: Isten népére tekinteni arra való emlékeztést jelent, hogy mindannyian világiakként lépünk be az Egyházba. Az első

szentség, mely örökre megpecsételi identitásunkat, és amelyre mindig büszkének kell lennünk, a keresztség. Átala és a Szentlélek kenete által [a hívők] »lelki templomná és szent papsággá szenteltetnek« (LG 10), így tehát mindannyian Isten hívő, szent népét alkotjuk” (*Levél a Pápai Latin-Amerikai Bizottság elnökének*, 2016. március 19.). A királyi papság gyakorlása sokféle formában valósul meg, ezek mind a megszentelődésünkre irányulnak, mindenekelőtt az eucharisztia felajánlásában való részvétel által. Az imádság, az aszkézis és a tevékeny szeretet révén így egy olyan életről teszünk tanúságot, amelyet Isten kegyelme megújított (vö. LG 10). Amint a zsinat összefoglalóan mondja: „a papi közösség szent jellege és szerves felépítése a szentségek és az erények által valósul meg” (LG 11).

A zsinati atyák továbbá azt tanítják, hogy Isten szent népe részesedik Krisztus prófétai küldetésében is (vö. LG 12). Ebben az összefüggésben vezetik be a hitérzéknek és a hívők egyetértésének fontos témáját. A Zsinat Doktrinális Bizottságának magyarázó megjegyzése szerint ez a hitérzék (sensus fidei) „mintegy az egész Egyház képessége, melynek révén hitében felismeri az áthagyományozott kinyilatkoztatást, a hit kérdéseiben megkülönbözteti az igazat a hamistól, egyúttal pedig mélyebbre hatol a hitben, és teljesebben alkalmazza azt az életben” (vö. *Acta Synodalia*, III/1, 199). A hitérzék tehát az egész hívőket nem

önmagukban véve, hanem mint Isten népének egészéhez tartozó tagokat illeti meg.

A *Lumen gentium* erre az utóbbi szempontra irányítja figyelmét, és azt az Egyház tévedhetlenségével hozza összefüggésbe, amelyhez – annak szolgálatában – a római pápa tévedhetlensége is hozzá tartozik. „A hívők összessége, mely a Szentlélek kenetének birtokában van (vö. 1Jn 2,20.27), a hitben nem tévedhet, és ezt a különleges tulajdonságát az egész nép természetfölötti hitérzéke révén nyilvánítja ki, amikor »a püspököktől kezdve a legutolsó világi hívőig« hit és erkölcs dolgában kifejezi egyetemes egyetértését” (LG 12). Tehát az Egyház mint a hívők közössége – amely magában foglalja természetesen a pásztorokat

is – nem tévedhet a hitben: e tulajdonságának szerve – mely a Szentlélek kenetén alapul – Isten egész népének természetfölötti hitérzéke, mely a hívők egyetértésében nyilvánul meg. Ebből az egységből következnek – melyet az egyházi tanítóhivatal őriz –, hogy minden megkeresztelt az evangélizáció aktív alánya, akinek következetes tanúságot kell tennie Krisztusról aszerint a prófétai ajándék szerint, amelyet az Úr az ő egész Egyházának ad.

A Szentlélek ugyanis, akit a feltámadt Jézus ad nekünk, „minden rendű és rangú hívőnek különleges kegyelmet is ad, melyekkel alkalmassá és készségessé teszi őket különféle tevékenységek vagy hivatalok vállalására az Egyház megújulása és továbbépítése érdekében” (LG 12). Ennek a karizmatikus életerőnek sajátos megnyilvánulása a megszentelt élet [a szerzetesség], mely a kegyelem műveként szüntelenül sarjad és virágozik. Az egyházi társulási formák is ragyogó példái az Isten népének épülését szolgáló lelki gyümölcsök sokféleségének és termékenységének. Kedves testvéreim, ébresszük fel magunkban a hálát azért az ajándékért, hogy Isten népéhez tartozhatunk, és tudatosítsuk azt a felelősséget is, amely ezzel együtt jár!

Fordította: Tözsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

„Nem maradhatunk némák!”

A Szentatya március 22-én a vatikáni Apostoli Palotában lévő dolgozósobájának ablakából imádkozta el az Úrangyalát a Szent Péter téren összegyűlt hívőkkel és zarándokokkal. Az imádságot követő felhívásai közt újra szót emelt a háborúk ellen, a közel-keleti konfliktust külön ki is emelve.

„Kedves testvéreim! Továbbra is megrendülten figyelem a Közel-Kelet, valamint a világ más, háború és erőszak sújtotta térségeinek helyzetét. Nem maradhatunk némák ilyen sok ember szenvedése láttán, akik e konfliktusok ártatlan áldozatai! Ami őket megsebzí, az az egész emberiséget is megsebzí.

A háborúk által okozott halál és fájdalom botrány az egész emberi család számára, és Istenhez hatoló kiáltás! Ismét nyomatékosan kérem, hogy kitartóan imádkozzunk, hogy megszűnjenek az ellenségeskedések, és végre megnyíljanak a békéhez vezető utak, melyek az őszinte párbeszéd és minden ember méltóságának tiszteletén alapulnak!

Fordította: Tözsér Endre SP

Szent Benedek ereklyéje Pannonhalmáról Munkácsra indult

Ukrajna-szerte imádkoznak a békéért

Hortobágyi T. Cirill OSB pannonhalmi főapát március 13-án az esti szentmise keretében átadta Európa védőszentje, Szent Benedek ereklyéjét Lucsok Miklós munkácsi megyéspüspöknek (képünkön). Szent VI. Pál pápa a béke hírnökének nevezte Szent Benedeket.

A csontereklye Kárpátaljára és Ukrajna római katolikus egyházmegyéibe kerül, ahol arra hívják a püspököket, papokat, szerzeteseket, az Egyházban szolgálókat és Isten ukrainai népét, hogy a békéért imádkozzanak majd jelenlétében. A szentmise homíliájában Hortobágyi Cirill OSB arról beszélt, hogy az egész élet tengelye a legfőbb parancs: „Szeresd az Urat, a te Istenedet (...), és szeresd felebarátodat, mint önmagadat.” Amikor az írástudó ezt megérti, Jézus különös módon válaszol: „Nem vagy messze az Isten országától.” Azaz még nem vagy benne. A főapát hangsúlyozta, hogy az értelem közel vezethet Isten országához, de a kapun csak a szeretet visz át. A Szent Benedek-ereklyéről szólva úgy fogalmazott, az nem egyszerűen egy történelmi tárgy, relikvia a múltból, hanem tanúságtétel Szent Benedek életéről. Felidézte, hogy amikor VI. Pál pápa „pacis nuntiusnak”, a béke hírnökének nevezte Benedeket, azt nem pusztán történelmi tiszteletből tette, hanem azért, mert a bencés kolostorok olyan helyek voltak, ahol a széteső világban új rend született. „A béke ugyanis nem elsősorban politikai állapot. A béke rendezett szív. Ott kezdődik, ahol az ember megtalálja a helyes szeretet rendjét” – mondta. Majd hozzátette: „Isten az első, a felebarát a második, és önmagunk a harmadik. Ha ez a rend felborul, a világ is felborul.”

A főapát így folytatta beszédét: „Oroszország négy évvel ezelőtt támadta meg Ukrajnát. Azóta tart

a háború, a családok félelemben és gyászban élnek a veszélyben lévő vagy elhunyt szerettük miatt. Az ereklye nem mágikus tárgy, hanem emlékeztető, hogy egy ember az életével képes békét teremteni maga körül. Ha Benedek egykor a béke hírnöke lett Európában, akkor ma talán ugyanaz a küldetés indul újra: hogy a szeretet rendje ismét felépítse azt, amit a félelem és az erőszak megbont. Szent Benedek ma is arra tanít bennünket, hogy a béke nem program, hanem életforma.” Igehirdetése zárásaként a főapát arról beszélt, hogy az ereklye útja Pannonhalmáról Kárpátaljára lelki zarándoklat. „Egy szent tanúságtétele átlépi a határokat, hogy emlékeztesse a világot arra, amit Jézus mondott: nincs nagyobb parancs, mint Isten és a felebarát szeretete. Ha ez a két parancs él, akkor a béke sem lehet messze.”

Lucsok Miklós munkácsi megyéspüspök a relikvia átvételekor így fogalmazott: „Az indíttatást, hogy Szent Benedek ereklyéjét a békéért mondott imádság szándékával hozzuk el Munkácsra, Hortobágyi Arnold OSB atyával együtt kaptuk, aki már két éve Kárpátalján szolgál. A szent közbenjárását kérve továbbra is állhatatosan imádkozunk hazánk békéjéért, valamint a konfliktusoktól és háborúktól megfáradt világ békéjéért. Szent Benedek a béke embere, aki megtapasztalta a feltámadt Krisztus békéjét. Azt kívánjuk, hogy ez a szent – Európa védőszentje, a béke hírnöke – erősítsen meg bennün-

ket, és legyen közvetítő közöttünk és a feltámadt Krisztus között.”

A kezdeményezés, hogy Szent Benedeknek, a béke követének ereklyéjét a Pannonhalmi Főapátság átadja a munkácsi főpásztornak, egy személyes tapasztalatból született. A közel két éve Ukrajnában, Kárpátalján missziós szolgálatot ellátó pannonhalmi bencés szerzetesben, Hortobágyi Arnold atyában fogalmazódott meg a gondolat, egy háborús élmény során. Tavaly augusztusban az orosz–ukrán határtól mintegy harminc kilométerre fekvő Harkivban járt, ahol a humanitárius segélyek szétosztásában és a rászorulóknak fogadásában segédkezett. Egyik este dróntámadás érte a várost. „A plébánia épületében éjszakáztam, és amikor hallottam a becsapódásokat, egészen elárasztott a félelem” – emlékezett vissza a szerzetes a dermesztő élményre. Másnap a helyi keresztény közösség liturgiáján úgy érezte, szólnia kell a hívekhez. „A Jóisten tudja csak, honnan kaptam erőt ahhoz, hogy elmondjam életem első és egyetlen orosz nyelvű prédikációját Ukrajnában.” A város lakóinak többsége ugyanis oroszul beszél. „Számomra is nagyon megrendítő pillanat volt” – mondta Arnold atya. Ekkor tapasztalta meg, milyen nagy szerepe van az egyszerű jelenlétnek ott, ahol az emberek a háború félelmében, szüntelen veszélyben élnek, és ahol minden nap bizonytalanná válik. Ugyanakkor azt is világosan látta, hogy Ukrajnának,

az ott élő szenvedő embereknek nem rá, hanem Szent Benedekre van szükségük, „egy csendes, erős és imádkozó harcosra, aki az égben érte és értük is imádkozik”. Ez az élmény és felismerés vezetett el a március 13-ai szentmiséhez, amelyben Hortobágyi Cirill főapát ünnepélyesen átadta Szent Benedek csontereklyéjét Lucsok Miklós püspöknek.

Hortobágyi Arnold atya elmondta: Ukrajnában a megszólított püspökök örültek a kezdeményezésnek, hogy az egyházmegyékben Szent Benedek ereklyéjének jelenlétében és a szent közbenjárását kérve imádkozzanak a békéért. „Titokban abban reménykedem, hogy ezt a békemeghívást, imára való meghívást nemcsak a hívek és a keresztények, hanem a politikai élet szereplői is meghallják, és eljut azoknak a füléhez és szívéhez is, akik még mindig érdekeltek a háború folytatásában” – mondta.

Az Ukrajnai Katolikus Püspöki Konferencia legutóbbi ülésén arról is szó esett, hogy valamennyi püspök szeretné fogadni Szent Benedek ereklyéjét egyházmegyéje székesegyházában, ahol a hívekkel együtt virrasztanak és imádkoznak majd, közbenjárását kérve. Arról, hogy mikor melyik közösségben, illetve egyházmegyében tartják majd ezeket az imádságokat, a későbbiekben adnak tájékoztatást.

**Forrás és fotó:
Pannonhalmi Főapátság**

Ami emberileg a mi feladatunk, azt meg kell tennünk – fogalmazott Kakucs Petra OP, a Magyar Rendfőnöknők Konferenciájának elnöke, amikor a veszélyeztetett közösségek kísé-
réséről és a szerzetesi élet jövőjéről beszélgettünk. A szerzetesközösségek egy része ma az idősödés és a létszámcsökkenés kihívásaival néz szembe. Mégis, sokak számára éppen ezekben a törékeny helyzetekben válik igazán láthatóvá a szerzetesség legmélyebb üzenete: a hűség, a közösség és a remény tanúsága.

Bátor és hiteles jelenlét

Kakucs Petra OP, a Magyar Rendfőnöknők Konferenciájának elnöke a szerzetesi élet jövőjéről

– A Magyar Rendfőnöknők Konferenciája (MRK) és a Férfi Szerzeteselőjárók Konferenciája (FSZK) februárban tartotta közös elnökségi ülését, ahol áttekintették az idei év eseményeit, feladatait. Hová esnek a fő hangsúlyok 2026-ban?

– Az év egyik kiemelkedő eseménye, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia ad limina látogatáson vesz részt a Vatikánban. Erre az alkalomra készülve a nunciatúra bekérte a szerzetesek meglátásait is. Mi idén is visszük tovább a meglévő projektjeinket, így az emberi méltóság stratégiájának projektjét és a zarándoktábor projektjét is. Folytatódik a szerzetesnők képzésével kapcsolatos, három éve futó pályázatunk. A Conrad N. Hilton Alapítvány támogatásával három ország – Románia, Szlovákia és Magyarország – szerzetesnői konferenciájának elnöksége elkötelezte magát arra, hogy évente találkozik, és megosztja a többiekkel azokat a jó gyakorlatokat, amelyek révén a saját régiójában segíteni

tudja a szerzetesi közösségeket. Az elmúlt években két szép találkozásunk volt, az egyik itt, Budapesten, a másik Kolozsváron. Fontos ez az együttműködés, hiszen a régió szerzetesei hasonló nehézségekkel küzdenek, és az örömeikben is osztoznak. Mi jobban értjük, és jobban is tudjuk segíteni egymást. Áttekintettük az előttünk álló kihívásokat is, és kiemelten foglalkoztunk a kis létszámú, idősödő közösségek veszélyeztetettségének kérdésével.

– Nagybőjt idején járunk. Az idősödés és a közösségek megszűnésének lehetősége rámutat a szerzetesi élet törékeny valóságára. Van okunk arra, hogy húsvéti reménnyel tekintsünk ezeknek a közösségeknek a helyzetére?

– Azt gondolom, hogy maga az életforma ad okot a reményre. A szerzetesség bátor és hiteles jelenlét egy olyan világban, amelynek szüksége van a csendre, a közösségre és a reményre. Minden idős szerzetes mögött ott egy hűségben, odaadottságban megélt élet. Ugyanakkor egy

karizma is, amely mellett minden körülmények között kitarított. Ezt a hivatást nem ők találták ki maguknak, az Úr hívta őket erre. Most, amikor úgy tűnik, hogy közösségi életük befejeződik, az Úristen nem fogja magukra hagyni őket. A leglényegesebb megmarad. És a talentumokkal jól gazdálkodó szolgálkhoz hasonlóan szerintem ők is a „hűséges, derék szolgálk” közé tartoznak.

– A közösségeknek hány százaléka számít érintettnek ebből a szempontból?

– Jelentős részük. Negyvennyolc közösség kapcsolódik a Magyar Rendfőnöknők Konferenciájához, és közülük huszonkettő különös figyelmet igényel, mert kis létszámú, magas átlagéletkorú, gazdasági nehézségekkel küzdő közösség. Elkezdtük felvenni velük a kapcsolatot. Szeretnénk meghallgatni őket, látni, hogyan élik meg a helyzetüket, mik a terveik, és mi az, amiben segíthetünk nekik. Vannak közöttük nemzetközi központtal

és kapcsolatrendszerrel bíró közösségek is.

– Mit tapasztalt e látogatások során?

– Akiknél eddig jártam, ott azt láttam, hogy nagy a teher és a felelősség az előljárón. Hálás volt, hogy beszélgettünk, sokat jelentett számára a tudat, hogy nincs egyedül, megértik, és hogy van, aki vele gondolkodik ebben a nehéz helyzetben.

– Az MRK elnökeként szerzett tapasztalatai hasznosnak bizonyulnak a saját közössége életében is?

– Hálás vagyok a közösségi életformáért, a szerzetesi élet sokszínűségéért. A többi közösséggel való együtt munkálkodás során megerősödött bennem, milyen fontos a kommunikáció. Sok ötletet, inspirációt tudtam meríteni abból, ahogyan más előljárók a saját tapasztalataikról meséltek.

– Több országban egyazon szervezet fogja össze a férfi - és a női

szerzetesrendek elöljáróit. Nálunk mi jellemzi az MRK és az FSZK együttműködését?

– Négy éve veszek részt ebben a közös munkában, és úgy látom, jól működik ez a kettő külön is, együtt is. Bizonyos programokban és projektekben a két elnökség együtt dolgozik. Megtapasztaltam, hogy valóban testvéreként tudunk segítséget nyújtani egymásnak. Az MRK és az FSZK tagjaival ósszel szeretnénk közösen ellátogatni Ausztriába. Tíz évvel ezelőtt, amikor a szerzetesi iroda megkezdte nálunk a működését, volt már egy hasonló konzultációs, tapasztalatszerzési alkalom Bécsben. Sokat profitáltunk belőle akkor is.

közösségnek, alkalmas-e erre a hivatásra. Ma viszont az is sokat számít a szerzetességet választó fiataloknak, hogy mit ad nekik a rend, hogyan tudnak fejlődni, kiteljesedni benne.

– Napjainkban nem könnyű elköteleződni egy fiatalnak, valahogy kiveszöfélben van a társadalomból a hűség kultúrája. Sokat segít a döntésben, ha a jelölt és a közösség már a belépés előtt kapcsolatban állnak egymással. A belépéssel nemcsak a jelölt formálódik, hanem ő is formálja, alakítja a közösséget, ezt tapasztalatból mondom. Ugyanakkor a szerzetessé válás egy egész életen át tartó folyamat, amelyben a test-

– A hivatások évére készülünk. Hogyan él meg a közösséget a rendbe lépő fiatalok?

– A fiatalok számára közösség nélkül elképzelhetetlen a szerzetesség. Megtartó hálót, éltető közeget jelent számukra, a közös ima, a közös liturgia, a közös munka közegét, lehetőségét. A fiatalok nagyon hálásak azért, ha együtt dolgozhatnak idősebb nővéreikkel. A programokat nálunk mindig megelőzi a közös tervezés, a megvalósítás után pedig elmaradhatatlan a kiértékelés. Ez utóbbi alkalmakon szokott elhangzani, hogy a közös munka olyan örömet ad nekik, ami semmi mással nem pótolható. A közösségben természetesen helye van a rekreációnak is, amikor a kikapcsolódás kedvéért vagyunk együtt; lehet ez társasjáték, kirándulás, kötetlen beszélgetés. Ezt is nagyon igénylik a fiatalok.

– Generációkutatások mutatnak rá arra, hogy korábban, ha valaki belépett egy szerzetesrendbe, azt nézte, ő mit tudna adni a

vér, nővér példája meghatározó az imádságban, a munkában, a tanulásban, a közösségi életben egyaránt. Olyan jó visszajelzést kapni erről! Nemrég az egyik nagyon fiatal, még képzésben lévő nővérem mesélt arról, hogyan élte meg fogadalmas nővérként az első bűnbánati káptalant. Könnyekig megrendítette, amikor látta, hogy idős nővértársai ugyanúgy kiállnak és bocsánatot kérnek a közösségtől, mint a többiek. Ez a vallomás nekem is megerősítő ajándék volt.

– A rendek közötti együttműködés szükségessége ma már nem kérdés. De meddig terjedhet, hol vannak a határai?

– Valamennyi kongregáció külön jogi és egyházjogi személy. Azokon a területeken jön létre köztünk együttműködés, ahol közös igény van erre. Ez leginkább a képzés, a szupervízió, az ünneplés.

– Mondana néhány példát?

– Elsőként a továbbképzéseket említeném. Az iroda által meg-

hirdetett Magnificat képzésben szerzetesnővérek tekintenek rá közösségi életükre, működésükre. Volt külön képzés az elöljáróknak is, a szociális testvérek vezetésével. Közös lelki gyakorlaton vehetnek részt a közösségek tagjai Tahiban, illetve Magyarországon, ez utóbbit egy karmelita nővér vezeti, nagy az igény ezekre az alkalmakra. Két éve működik az online teológiai képzés, amit két domonkos nővér tart, kététi rendszerességgel. Ehhez is szép számmal csatlakoznak szerzetesnővérek, gyakorta egész közösségek. Van továbbá szupervíziós kör a férfi szerzetes-elöljárókkal együtt, és egy másik szupervíziós kör a magisztrák és magiszterek számára. Nemes Ödön atya örökségként folytatódik a „boldog közösségi élet” képzés is, ahová különböző rendek jelöltjei és novíciái járnak, többnyire a magisztrájuk kíséretében. Ez havonkénti találkozást jelent.

– Úgy tudom, nagy népszerűségnek örvend a rendek zarándoktábor programja.

– Valóban, nagyon sok pozitív visszajelzést kapunk a résztvevőktől. A zarándoktábor azért jöhetett

létre, mert pályázati úton, államilag támogatott program. Sok női és férfi szerzetesi közösség érintett benne, elég csak a zarándokútvonalak kezdő- és végpontjaira tekinteni (Tihany, Pannonhalma, Szécsény, Mátraverebély-Szentkút és így tovább). Sok szerzetes vezetőként is bekapcsolódik a zarándoktáborba, évek óta visznek, kísérnek csoportokat. A fiataloknak nagy szükségük van ilyen típusú programra, mert ez igazi találkozási lehetőség Istennel, önmagukkal és más zarándokokkal.

– Hogyan tudja segíteni ezt a munkát a domonkos lelkiség?

– A domonkos kormányzás demokratikus. A megbeszéléseken, a döntések előkészítésénél ebben a szellemben van jelen az elnökség.

– Virágvasárnap ünnepére is gondolva, milyen reménnyel tekint a jövőbe?

– Krisztus feltámadásának ereje, fénye adja az emberiségnek a soha el nem múló reményt, már kétezer éve.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

5 NAPOS ZARÁNDOKLAT OLASZORSZÁGBA
ASSISI, GRECCIO, GUBBIO ÉS LA VERNA ÉRINTÉSÉVEL

2026. június 3-7.

LELKIVEZETŐ: Bécser Róbert ferences atya

ZARÁNDOKLATVEZETŐ: Kuzmányi István diakónus

A zarándokút a Magyar Kurír és az Új Ember katolikus hetilap kiadója, és a Via Sacra Zarándok Utazási Iroda szervezésében valósul meg.

További információ és jelentkezés:
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

MAGYAR KURÍR

VIA SACRA

Két kiáltás között

(Mt 26,14–27.66)

A nagyhét kapujában állunk. Virágvasárnap egyszerre nyitány és összegzés: ujjongó bevonulás és sötét előjáték. Az Úr Jézus Jeruzsálembé érkezik, a tömeg hozsannát kiált, ruhákat és palmaágakat terít az útra – s már ott rezdül a háttérben a közlő dráma. A dicsőítés és a szenvedés különös kettőssége feszíti ezt a napot: ugyanazok az ajkak, amelyek üdvözlő éneket zengenek, hamarosan „Feszítsd meg!” kiáltásban törnek ki. A lelkesedés gyorsan átfordul elutasításba, és ez a fordulat nyugtalanítóan ismerős.

Ez a kettősség nem csupán egy történelmi tömeg ingadozása, hanem a világ és az egyes ember drámája. Bennünk is ott él a lelkesedés és a hűtlenség, a hit és a félelem, az odaadás és az elfordulás. Hányszor döntünk pillanatnyi hangulatok, félelmek vagy érdekek szerint! A passió nem távoli esemény, hanem tükör: megmutatja, milyen könnyen sodródunk, milyen törekeny az elköteleződésünk, és mennyire rászorulunk az irgalomra és a megváltásra.

A mai világ és a mai Egyház is ebben a feszültségben él. Egyszerre tapasztaljuk az evangélium erejét és az emberi gyengeséget, az igazság utáni vágyat és a közöny súlyát. Sokszor mintha egymásnak feszülne a hit és a kétely, a remény és a kiábrándultság. Nem hátrálhatunk ki a valóság elől: meg kell látnunk a töréseket, a sebeket, a bűnt – a saját életünkben és közösségeinkben is. Ugyanakkor nem veszíthetjük el a hitet és a reményt. A nagyhét arra hív, hogy merjük szemlélni a

keresztet, és engedjük, hogy megszólítson bennünket a maga nyers igazságában.

Pilinszky János írja: „Az ember itt a földön nem is annyira lépésről lépésre vándorol, mint inkább keresztrel keresztre száll.” Ez a mondat mély igazságot tükröz. Mindannyian hordozzuk a magunk keresztjét, s időről időre szembesülünk a szenvedés, a veszteség és az értelmetlenség kérdéseivel. A feltámadás ilyenkor távolinak tűnhet, szinte elérhetetlen ígéretnek, mintha csak halvány fény lenne a sötétség végén. Mégis, ez a már beteljesedett ígéret tart meg bennünket a legsötétebb órákban is. A nagyhét eseményeit egzisztenciálisan megélni azt jelenti: nemcsak emlékezünk, hanem behelyezkedünk. Ott vagyunk a hozsannázók között, majd a kiáltó tömegben; ott vagyunk Péter tagadásában, Pilátus vívódásában, a kereszt alatt álló asszonyok csendjében. Látjuk a félelmet, az árulást, a magányt – és talán felismerjük mindezt önmagunkban is.

És végül ott van a bizalom: hogy ez a történet nem a sírnál ér véget. Isten ígérete nem hiábavaló, még ha útja számunkra sokszor érthetetlen is. A kereszt sötétsége mögött már ott pirkad a feltámadás fénye – akkor is, ha még nem látjuk, csak sejtjük. A nagyhét útja erre a bizalomra tanít: megélni a valóságot, hordozni a keresztet, és közben hinni a feloldásban. Remélni, hogy Isten beteljesíti, amit elkezdett bennünk és a világban.

Mogyorósi Ányos OSB

Királyi zászló

569. november 19-én, amikor a Szent Kereszt ereklyéje II. Jusztinosz császártól megérkezett Szent Radegunda Poitiers mellett alapított monostorába, a város későbbi püspöke, Venantius Fortunatus (530–609 körül) az ünnepélyes körmenetre veretes latin himnuszt alkotott. Mesterműve az évszázadok folyamán egész Európában elterjedt. Népszerűségét jelzi, hogy első sorai latin nyelvű idézetként bekerültek Dante *Isten színjátékába* is. A költeményt Babits Mihály és Sík Sándor fordításában magyarul is ismerjük, és némileg módosított szöveggel ma is énekeljük.

Megtaláljuk a katolikus *Hozsannában* (82.), az evangélikus (189.) és a református (484.) énekeskönyvben is. A zsolozsmában a vesperás himnuszaként imádkozzuk a nagyhéten, és opcionálisan már a megelőző hét köznapjain is, továbbá a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén, a nagypénteki szertartáson és a nagyböjti keresztutak alkalmával. Századokon át énekeltek a Szent Kereszt megtalálásának ünnepén (május 3.) is.

A himnusz eredetileg nyolc négysoros, szabályos jambikus versszakból állt. A 17. században VIII. Orbán pápa utasítására szövegét javították, hogy prozódijája „kifinomultabb és elegánsabb” legyen. Ennek nyomaként ma is hat versszakot éneklünk a késő ókori szövegből, megtoldva a később keletkezett doxológiával. A latin szövegre komponált első módusú melizmatikus gregorián dallam megilletődött ünnepélyességet sugall, mégis életteli ritmust kölcsönöz a szövegnek. A bevett magyar zenei kíséret lényegesen egyszerűbb íve, alaphangon záruló statikus dallamvezetése megkönnyíti a gyülekezet bekapcsolódását az éneklésbe.

A költemény metonímiát használ, amikor a kereszt dicséretét megénekelve valójában Krisztusnak ad hálát erős képekkel felidézett szenvedéséért. Egy királyszoltárra (Zsolt 96,10) utal és a *János-evangélium* szimbolikáját alkalmazza, amikor Jézust a fán trónoló uralkodóként festi meg. Kereszthalálának bűneinket eltörlő, engesztelő és megváltó értelmezést ad. Az eredeti szöveg zárószóirai húsvét örömhírét elővételezik. Ezt a szójátékba foglalt isteni titkot ma az első versszakba dolgozva hirdetjük: „Melyen az élet halni szállt, s megtörte holta a halált.”

Gérecz Imre OSB

A HÉT LITURGIÁJA

A év

MÁRCIUS 29., AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK VASÁRNAPJA, VIRÁGVASÁRNAP (Augusztá, Bertold) – Körmenetre: Mt 21,1–11 (*Áldott, aki az Úr nevében jön!*) – Iz 50,4–7 (*Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak, de tudom, hogy nem vallok szégyent.*) – Fil 2,6–11 (*Megalázta önmagát, ezért Isten felmagasztalta őt.*) – Mt 26,14–27.66 vagy Mt 27,11–54 (*Éli, Éli, lámá szábáktáni?*) – **Zsolozsma:** II. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 77 – EE 89, 801–805, Ho 71 – EE 82, Ho 135 – EE 543, Ho 65 – EE 90.

MÁRCIUS 30., NAGYHÉTFŐ (Zalán, Amadé, Amadea) – Iz 42,1–7 – Jn 12,1–11.

MÁRCIUS 31., NAGYKEDD (Árpád, Gujdó) – Iz 49,1–6 – Jn 13,21–33.36–38.

ÁPRILIS 1., NAGYSZERDA (Hugó, Agád, Agapion) – Iz 50,4–9a – Mt 26,14–25.

ÁPRILIS 2., NAGYCSÜTÖRTÖK (Paolai Szent Ferenc remete, Ottokár, Áron) – Krizmaszentelési mise: Iz 61,1–3a.6a.8b–9 (*Az Úr kent föl engem. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és az öröm olaját adjam nekik.*) – Jel 1,5–8 (*Az Isten országává és papjává tett bennünket Jézus.*) – Lk 4,16–21

(*Az Úr Lelke van rajtam, mert az Úr föl kent engem.*) Esti mise az utolsó vacsora emlékére: Kiv 12,1–8.11–14 (*A húsvéti vacsora parancsa.*) – 1Kor 11,23–26 (*Valahányszor eszitek e kenyeret és isztok a kehelyből, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön.*) – Jn 13,1–15 (*Mindvégig szerette őket.*) – **Énekrend:** Ho 79 – EE 541, Ho 79 – EE 809–810, Ho 142 – EE 543, Ho 76 – EE 90.

ÁPRILIS 3., NAGYPÉNTEK (Buda, Richárd, Sükösd) – Iz 52,13 – 53,12 (*A mi bűneinkért szúrták át.*) – Zsid 4,14–16; 5,7–9 (*A Fiú a szenvedésből engedelmisséget tanult,*

Evangélium és liturgia

(12.)

„Ma a Szentlélek kegyelme gyűjtött minket egybe (...), hogy mondjuk: Áldott, aki az Úr nevében jó, hozsánna a magasságban.” Görögkatolikus Egyházunk szertartásaiban a „virágvasárnapon” (nyugati szóhasználat szerint: a „pálmavasárnapon”) kétszer is énekeljük ezt az éneket. Hozsannázva köszöntjük a Jeruzsálembé királyként bevonuló, de önkéntes szenvedéseire érkező Krisztust. Az ünnepi evangéliumból (Jn 12,1–18) nemcsak a „hozsannát” vették át liturgikus himnuszaink. Ritkán lehet tapasztalni ezt a bőséget, hogy szinte minden ének az ünnepélyes jeruzsálemi bevonulás valamelyik részletéről szól. Emeljük ki közülük három mozzanatot!

Az időpont. „Hat nappal húsvét előtt Jézus Betániába ment” (Jn 12,1) – írja az evangélista. Ez még nem a bevonulás napja, mert az majd csak „másnap” érkezik el (Jn 12,12). Miért fontos ez mégis? Azért, mert oda ment, „ahol Lázár lakott, akit feltámasztott a halálból”. Hogy igazán megértsük ezt, segítségünkre siet az ünnepi tropár: „Az általános feltámasztást kínszenvedéseid előtt velünk elhitetni akarván, Lázárt támasztottad föl halottaiból.” Csaknem azonos szavakkal szól erről egy sztihira is. Igen, Jézus ezzel bebizonyította isteni hatalmát: Ő az élet és a halál ura! Szenvedni fog, megölik, de feltámad! S milyen nagyszerű, hogy húsvéti erejével bennünket is fel tud támasztani, nemcsak az „utolsó napon”, hanem minden egyes szentgyónásunkban is. Feltámaszt a bűn halálából!

Hozsannázás. Jézus köszöntésére tömérdek nép vonult ki. Így kiáltottak: „Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön, Izrael királya” (Jn 12,13). Örömkialtással, dicsőítő énekké vált a „hozsanna”, aminek eredeti jelentése „ments meg most”, „segíts, kérlek” volt. Egyik énekünk említi is ezt a ketősséget: Jézus „hallja a gyermekek örömkialtását: Hozsanna, és a nemzetek könyörgéseit: Dávid fia, siess üdvözíteni”. Most, hogy földi életében Jézus egyszer királynak mutatkozik, jogos az örömujjongás. Egyik énekünk Zakariás prófétát idézi: „Íme, a te királyod jó hozzád”. A hozsannázásról az énekek sokasága szól, legtöbbször „a kisdedek és ártatlan gyermekek” vagy az „ártatlan zsidó gyermekek” ajkaira adva azt. Igaz, a gyermekeket nem említi az evangélista, de Máté (21,8) és Márk (11,8) beszámol arról, hogy sokan lombos ágakart szőrtak az útra, illetve ruhájukat terítették rá (ez utóbbit a Lk 19,36 is említi). Tanulhatunk a hozsannázás mindkét értelméből: dicsőíthetjük Jézust mint Istent, illetve segítségül hívhatjuk őt. Egyiket sem fogja visszautasítani, csak szívből tegyük!

Megértés. Az evangélista beszámol arról, hogy Jézus „tanítványai először nem értették” (Jn 12,16) az eseményeket. Csak akkor fogták fel, „miután megdicsőült”. Nem csodálkozhatunk ezen, hiszen még az emmauszi tanítványoknak sem „lángolt fel a szívük” (Lk 24,32) korábban, pedig az asszonyok híradásából már értesültek Jézus feltámasztásáról. Az egyik liturgikus énekünk az „ellenséges zsidókra” vonatkoztatja a meg nem értést: „káromolának téged”. S egy képpel kifejezve még tovább lép: „a nemzetek (pogány népek) ellenséges indulatát pedig a csökönyös vehmén való ülés jelképezé”. Mi örüljünk megváltó Krisztusunknak! Tudjunk szívből hozsannázni!

Ivancsó István

és hódolatáért meghallgatást nyert.) – Jn 18,1 – 19,42 (Beteljesedett!) – **Énekrend:** Ho 63, 81 – ÉE 819, 823, 825, Ho 82 – ÉE 79, Ho 70 – ÉE 84.

ÁPRILIS 4., NAGYSZOMBAT (Sevillai Szent Izidor püspök és egyháztanító) – **Virrasztás a szent éjszakán:** Ter 1,1 – 2,2 (Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott.) – Ter 22,1–18 (Ősatyánknak, Ábrahámnak áldozata.) – Kiv 14,15 – 15,1 (Izrael fiait átvonultak a száraz tengerfenéken.) – Iz 54,4a.5–14 (Örökre szóló irgalommal megkönyörült rajtad az Úr, a te Megváltód.) – Iz 55,1–11 (Gyer-

tek hozzám, és élni fog lelketek. Örök szövetséget kötök veletek!) – Bár 3,9–15.32 – 4,4 (Járj az Úr fényének világosságában.) – Ez 36,16–17a.18–28 (Akkor majd tiszta vizet hintek rátok, és új szívet adok nektek.) – Róm 6,3–11 (Ha Krisztussal meghaltunk, hisszük, hogy vele élünk is.) – Mt 28,1–10 (Feltámadt, és elöttetek megy Galileába.) – **Énekrend:** Ho 90, 136, 205 – ÉE 826, 836, 837, 838, Ho 114 – ÉE 548, 224.

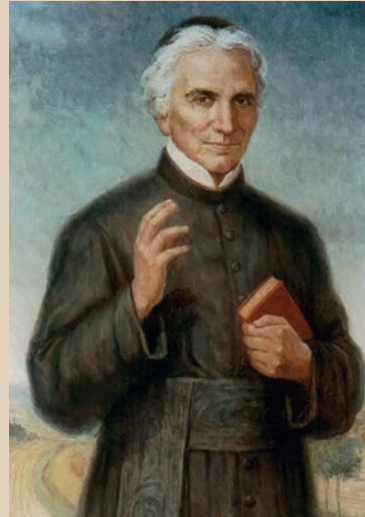
ÁPRILIS 5., HÚSVÉTVASÁRNAP – URUNK FELTÁMADÁSA (Ferrer Szent Vince áldozópap, Irén, Teodóra) – **Ünnepi**

szentmise: ApCsel 10,34a.37–43 (Mi ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból.) – Kol 3,1–4 (Azt keressétek, ami odafönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján!) vagy 1Kor 5,6b–8 (El a régi kovással, hogy új téstává legyetek!) – Jn 20,1–9 (Jézusnak fel kellett támadnia a halálból.) vagy Mt 28,1–10 (Feltámadt, és elöttetek megy Galileába.) vagy este mondott szentmisére: Lk 24,13–35 (Amikor a kenyeret megtörte, felismerték Jézust.) – **Énekrend:** Ho 87 – ÉE 545, 416, Ho 86 – ÉE 100, Ho 114, 89 – ÉE 548, Ho 205 – ÉE 224.

A HÉT SZENTJE

Szent Aloisius Scrosoppi

Április 3.

Az úton járók, közlekedők védelmezője Szent Kristóf, a hegy-mászóké Szent Bernát, a focistáké pedig „Szent Luigi”, azaz Aloisius Scrosoppi. Az osztrák szent 2010-ben lett a futballjátékosok és a focidrukkerek védőszentje. „Végre nekik is van már pártfogójuk, akit segítségül hívhatnak!” – mondta Alois Schwarz osztrák püspök, amikor a szentet patrónussá választották. Aloisius Scrosoppi az akkoriban még Ausztriához tartozó Udinében született, egy ékszerész fiaként. Hívő családban nevelkedett, s már tizenkét éves korában készülni kezdett a papi hivatásra. Ferences szerzetes lett, s 1827-ben szentelték pappá. Két fiútestvére ugyancsak papi pályára lépett.

Életét a szükségben szenvedők megsegítésének szentelte. Árvaházat építtetett, s Carlo nevű bátyjával 1846-ban újjáalapította

Néri Szent Fülöp oratóriumát, amely olyan világi papokból áll, akik az emberek között élve szolgálnak. 1857-ben pedig siketnéma lányok számára hozott létre otthonot. Fial tanárokkal és papokkal fogott össze, hogy szegény és elhagyott gyermekeket neveljen-oktasson. De hogyan vált a focisták védőszentjévé? Az ötlet a klagenfurti Raiffeisen Bank marketingvezetője, a futballrajongó Manfred Pesek fejében fogant meg. Éppen Nápolyban járt, s a dóm ablakán kinézve meglátta a stadiont. Arra gondolt, miért ne lehetne a focinak is védőszentje. Scrosoppit mintegy tizenháromezer szent közül választották ki, számítógépes program segítségével. Az indoklás szerint a szent olyan értékeket képvisel, mint a sportszerűség, a kitartás, az igyekezet és a céltudatosság, amelyek a sport által fejleszthetők, s hát a sport, a foci különösen fontos a gyermekek, fiatalok életében. A „fociszent” a 2012-es labdarúgó-Európa-bajnokságon mutatták be a közönségnek. Megannyi nemzet fafaragó műhelyében sokszorosították a szobrát. Az eladásukból származó bevételt gyermekek megsegítésére fordították, de sörözők, üdítőital-gyártók és gyorséttermi hálózatok is érdeklődnek a szent iránt. Scrosoppi fából készült, egy méter magas eredeti szobrát Pörschachban készítették. Különlegessége, hogy a kezében focilabdát tart.

L. K.

Nyitott, biztonságos és őszinte közösségben

Fiatalok szinódusa a központi szemináriumban

A fiatalok szinódusa annak a közös építkezésnek a tere, ahol az egymással, az Egyházzal és Krisztussal való kapcsolat kerül a középpontba. Ennek nyomán keresik, hogyan valósulhat meg az evangélium hirdetése. A fiatalokat március 17-én Martos Levente Balázs püspök, Fábry Kornél püspök és Forrai Tamás SJ vezették a budapesti Központi Papnevelő Intézetben tartott találkozón.

Melyek korunk egyházi helyzetének újszerű vonásai? Hol szeretnének újat, változást a hívek? Hogyan valósulhat meg az evangélium hirdetése, figyelembe véve korunk kihívásait? – e kérdésekről kezdeményeztek szinódusi beszélgetést a jezsuita szakkollégista diákok. Kezdeményezésüket házigazdaként a budapesti Központi Papnevelő Intézet fogadta be. A papnövendékek személyesen fogadták a résztvevőket, vállalták a csoportos beszélgetések vezetését.

Immár másodízben hallották meg a fiatalok a szervezők, Pecze Zsombor és Fedor Ádám jezsuita szakkollégisták hívó szavát, és több

Martos Levente Balázs püspök

mint százan érkeztek a szinodális találkozóra a budapesti Egyetemi templomba, hogy meghallgassák Martos Levente Balázs és Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspökök és Forrai Tamás SJ, a pécsi katolikus egyetemi lelkészség vezetője gondolatébresztő előadását, és ezt

követően csoportokban keressenek közösen választ a Szentlélek hangjára figyelve az ifjúsági szinódus Isten akaratát kereső kérdéseire.

Egy bizonytalan, zajos világban

Az egybegyűlteket Pecze Zsombor köszöntötte. A Nemzeti Közszolgálati Egyetem hallgatója azt fogalmazta meg: a mai világ bizonytalan, zajos, megosztott, és gyakran reménytelennek tűnik. A gyűlölet és agresszivitás erősödését éljük meg, különösen most, a választási kampány időszakában, ami még a családokban is falakat emel, amikor egymást nem hallgatjuk meg, amikor úgy érezzük, hazánk „bizonytalan, veszélyes, szegény, háborúkkal teli és bizalmatlan”. Krisztus azonban ebben a világban is arra hívja az embereket, hogy a reményt hordozzák, és egyházukat nyitott, biztonságos és őszinte közösségként építsék.

A fiatalok számára is a legfontosabb kérdés: „Ti kinek mondotok engem?” Ez minden generáció számára újra megválaszolandó, nem elméleti, hanem személyes és közösségi tapasztalatok alapján. A világ nem tökéletes embereket vár, hanem hiteles, nyitott, másokat

meghallgatni képes, reményteljes embereket. Pecze Zsombor arra bátorította a résztvevőket, hogy merjenek kérdezni, nagyot álmodni az Egyházzal, a közösségeinkről. Merjék szeretni ezt a világot, még akkor is, amikor nehéz.

A közösségben keresve Isten akaratát

Martos Levente Balázs püspök a *Szentírásból* vezette le a szinodalitás gondolatát. Az *Apostolok cselekedetei* tanúsága alapján az első keresztények életében a közös út nem pusztán mód-

Forrai Tamás SJ a szinodális beszélgetésen

szer volt, hanem alapállapot: az Egyház olyan közösségként élt, amely együtt kereste Isten akaratát. Ez a közös út a kereszténység gyors terjedésének egyik magyarázata volt: a hívők erőteljes tanúságot tettek Krisztus haláláról és feltámadásáról, miközben a közösség nemcsak létszámban, hanem belső szerkezetében és hite érettségében is növekedett.

A szinodális folyamat fontos állomása volt az *Apostolok cselekedetei* által leírt úgynevezett apostoli zsinat. Itt Jézus tanítványai és a jeruzsálemi közösség vezetői együtt keresték a választ arra a vitás kérdésre, hogyan lehet a pogányok felé megnyitni az Egyházat? Ez a döntés azonban nem előzmények nélkül született. Korábban Péter apostol – az *Apostolok cselekedetei* tanúsága szerint – megkeresztelte Kornéliuszt és egész házanépét, ami jelentős lépés volt a zsidó vallási határok átlépésében. A jeruzsálemi közösség számonkérte ezt a lépést, Péter azonban a Szentlélek működésére hivatkozva megindokolta tettét. A közösségi tanácskozás során született meg az a döntés, amely megnyitotta az Egyház kapuit minden nép előtt.

A szinodális döntéshozatal következő állomásáról is az *Apostolok cselekedeteiben* olvashatunk, amikor Júdás helyére az apostolok új tagot választottak, hogy a tizenkettő teljes legyen. Egy másik fontos lépés, amikor a közösség a szegények szolgálatára hét férfit választott ki – őket tekintjük a későbbi diakónusi szolgálat előképének. Mindkét esetben az látható, hogy az ősegyház új helyzetekkel találkozáskor hozott döntéseket, és ezekkel a döntésekkel alakította ki saját struktúráját.

Egy bibliai kép

A szinodalitás lényegét egy bibliai kép is segít megérteni. A *Lukács-evangélium* elbeszéli, hogy a tizenkét éves Jézus Jeruzsálemben maradt, miközben szülei azt hitték, hogy az úti társaságban van. Ez az „úti társaság” a görög szinódia szóval írható le. A modern egyházi gyakorlatban a szinódus olyan közös utat jelent, ahol a résztvevők megosztják egymással tapasztalataikat, meghallgatják egymást, és együtt keresik a Szentlélek vezetését. Ezt hangsúlyozta Ferenc pápa, aki az *Evangelii gaudium* kezdetű apostoli buzdításában a közösségi megkülönböztetés fontosságát emeli ki. Szerinte az Egyház megújulása csak akkor lehetséges, ha a döntések nem elszigetelten születnek, hanem a közösség tagjai meghallgatják egymást, és együtt keresik a helyes utat.

A szinodális folyamat célja ezért az, hogy minél több hívő kapcsolódjon be az Egyház életébe, hangjuk eljusson a vezetőkhoz, és az evangélium üzenete mindenki számára megszólaljon. Az Egyház akkor él igazán, ha minden tagja – még a legkisebb is – részt vesz ebben a közös életben és küldetésben.

„Csodát akartam látni”

Fábry Kornél püspök előadásában a szinodális folyamat és a karizmatikus megújulás kapcsolatáról beszélt. Személyes életpéldáját is megosztotta. „Csodát akartam látni az Egyházban” – érezte a katolikus vallását gyakorló nagycsaládban felnőtt, a piaristák gimnáziumában iskolázódott fiatal. Értelmezése abból indult ki, a szinodális folyamat mint közös út célja a meghallgatás, a részvétel és a közös felelősségvállalás. A közösségben gyakran a másik ember által válik világossá, merre vezet Isten. Ezért fontos, hogy a hívők megosszák egymással gondolataikat és tapasztalataikat, hiszen a gyengébbnek tűnő ötletek is közös felismerést indíthatnak el – emelte ki a püspök.

Majd bemutatta a karizmatikus megújulás gyökereit. A gyorsan terjedő mozgalomban számos új közösség született, különösen Franciaországban. Ezek a közösségek a személyes hitre, az imaéletre, a Szentlélek megtapasztalására és a közösségi életre helyezik a hangsúlyt. A közösségekben az emberek valóban megismerik és segítik egymást, élő kapcsolatok hálózatát alkotják. A karizmatikus közösségek gyakorlata sok tekintetben már megelősírtja azt, amit a szinodális Egyház hangsúlyoz. A különböző életállapotú tagok megosztják egymással hitbeli tapasztalataikat, együtt keresik a Szentlélek vezetését, együtt szolgálnak; mindenkinek van feladata a közösség életében. Ez a dinamika jól

illeszkedik ahhoz az egyházképhez, amelyben mindenki a saját hivatásában járul hozzá a közösség építéséhez.

Lehetőség nyílik a szolgálatra

A karizmatikus közösségek különösen fontosak a fiatalok számára, mert személyes hitlélményt és közösségi élményt kínálnak. Megtapasztalják, hogy szükség van rájuk a közösségben, és lehetőségük van szolgálatra is. Fábry Kornél végül azt fogalmazta meg, mit tanulhat a szinodális Egyház a karizmatikus megújulástól: nyitottságot a Szentlélek vezetésére, az aktív világi részvételt, a közösségi megkülönböztetés gyakorlatát és az evangélicizáció lendületét. Mindkettő célja egy élő, missziós Egyház építése, amelyben mindenki Krisztushoz kapcsolódik, és a közösség tagjai egymást támogatva járják a hit útját. Az Egyház így válik olyan közösséggé, amelyben Krisztus a középpont, a hívők pedig – mint a kerék küllői – hozzá kapcsolódva egymáshoz is tartoznak.

Merre vezet az út?

Forrai Tamás előadásában arról beszélt, hogy a szinodális gondolkodás és a lelki megkülönböztetés nemcsak az Egyház nagy döntéseiben,

Fábry Kornél püspök

hanem a mindennapi életünkben is működhet. Az ember alapvető kérdése ugyanis az, hogy mi ad értelmet az életnek, mitől lesz valóban boldog. Keresi saját hivatását a hétköznapi életében, a kapcsolataiban. „Isten nem hagy magunkra: a Szentlélek mindannyiunk szívében működik, és belső mozdulásokon keresztül segít felismerni, merre vezet az út.”

A lelkiéletben gyakran tapasztalunk hullámzást. Ezt Szent Ignác a vigasz és vigasztalanság váltakozásának nevezi. A vigasztalanság beszűkít, elzár mások elől. A vigasz ezzel szemben erőt, világosságot és reményt ad, nyitottabbá tesz mások felé. Fontos felismerni, hogy mindez nem feltétlenül a külső körülményekből fakad, így előfordulhat, hogy helyzetünk nem változik, mégis békét, erőt, világosságot tapasztalunk. A lelki megkülönböztetés lényege, hogy megtanuljuk felismerni ezeket a belső mozgásokat, és ezek alapján keressük Isten akaratát.

Forrai Tamás utalt arra a bibliai tapasztalatra is, amely szerint a döntések nemcsak emberi gondolkodás eredményei. Hogy az egyén és a közösség valóban megtapasztalja Isten vezetését; belső szabadságra, alázatra, imára és kölcsönös bizalomra van szükség. Ez a szinodális beszélgetések célja.

A megkülönböztetés útját az ignáci lelkiség két szakaszban írja le: az első szakaszban az ember elsősorban azt keresi, mi a jó, és mi a rossz. Ez olyan, mint amikor valaki megtanul különbséget tenni az egészséges és a mérgező étel között. A második szakaszban már finomabb megkülönböztetésre van szükség: nem a jó és a rossz között kell döntenet, hanem két, látszólag jó lehetőség közül kell felismerni azt, amely engem Isten felé vezet.

„Mások sem jobbak”

A lelki életben gyakran tapasztalható egy különös kettősség. Amikor az ember eltávolodik Istentől, előfordulhat, hogy hamis nyugalmat érez: megmagyarázza magának, hogy „mások sem jobbak”, vagy hogy „Isten sem várhat tőbet”. Amikor viszont valaki jó úton jár, olykor éppen akkor jelenik meg egyfajta nyugtalanító

félelem: „vajon ki tudok-e tartani?”, „nem túl nehéz ez?”. Ezek a tapasztalatok segíthetnek felismerni a kísértés működését. A megkülönböztetésben fontos szerepe van, hogy figyeljünk az életünk folyamatára – hogyan fejlődünk, milyen gyümölcsöket látunk. Hasznos lelki naplót vezetni, rendszeres visszatekintéssel – examen – a nap eseményeire.

Az előadó hangsúlyozta a vigasz és a vigasztalás idejének helyes kezelését. Amikor az ember vigaszt tapasztal – vagyis lelkierőt, békét és reményt –, akkor érdemes hálát adni, megosztani másokkal a tapasztalatot, és lelki „tartalékot” gyűjteni a nehezebb időkre. Amikor viszont vigasztalanságot él át, fontos szabály, hogy nem szabad megváltoztatni a korábbi jó döntéseket, mert a vigasztalanság torzíthatja az ítéletünket. Ilyenkor még inkább ki kell tartani a korábbi elhatározások mellett. A vigasztalanság másik jellemzője az elszigetelődés: az ember ilyenkor bezárkózik, nem akar beszélni a nehézségeiről. Gyakran már az is felszabadító, ha valaki kimondja azt, ami benne zajlik. Éppen ezekben az időszakokban kell kitartani az imában és a lelkigyakorlatokban, még akkor is, ha ez nehéznek tűnik.

Az előadás végső üzenete az volt, hogy a szinodális gondolkodás és a lelki megkülönböztetés nem elméleti tanítás, hanem olyan út, amely a mindennapi életben segít felismerni Isten vezetését. Ha figyelünk a belső mozgásainkra, megosztjuk tapasztalatainkat egymással, és együtt keressük a Lélek útját, akkor a közösség és az egyén élete is mélyebb és hitelesebbé válhat.

Az elmélkedéseket csoportbeszélgetések követték. Forrai Tamás így hívta a fiatalokat: Ez a beszélgetés nem egy hagyományos vita. Itt nem az a kérdés, hogy mi a döntési többség, de nem is arról szól, hogy meg kell oldani valamit, és nem is stratégiát gyártunk. A Lélekre szeretnénk figyelni. Ebben a Lélekből beszélgetésben a belső figyelem, meghallgatás révén figyelünk arra, hogy valami új dolog megszülessen. A fiatalok megosztották gondolataikat arról, milyen újszerű változásokat látnak az Egyházban; hol szeretnének újat, változást a hívek; hogyan valósulhat meg az evangélium korunk kihívásait figyelembe vevő hirdetése. Meglátásaikat összegezik, és át fogják adni az egyházi vezetőknek.

Trauttwein É.

Fotó: Merényi Zita

Képzés és támogatás a gyerekek hitre nevelésében

„Tarts lépést a gyermekeddel!” mottóval tavaszi képzést hirdet az elsőáldozó gyermekek szüleinek pasztorális kísérésére a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola. A programra plébánosok, lelkipásztori kisegítők, hitoktatók, valamint elkötelezett világi hívek és házaspárok jelentkezését várják.

A kezdeményezés abból a tapasztalattól indul ki, hogy az elsőáldozás és a bérmálás után sok gyermek és fiatal eltávolodik az egyházi közösségtől. A jelenségre már évtizedekkel ezelőtt felhívta a figyelmet Tomka Ferenc, aki a lemorzsolódás egyik lehetséges ellenszereként a szülők tudatos

megszólítását és bevonását javasolta.

Napjainkban az egyházi iskolák sok gyermeket érnek, családjaik azonban nem minden esetben kapcsolódnak a plébániai közösségekhez. Ahhoz, hogy ez változhasson, a szüleiket is el kell érniük a hitre szóló meghívásunkkal, ám ez másfajta megközelítést igényel, mint a gyermekkatekézis. A hitüket gyakorló házaspárok és hívek, szülőtársak tanúságtételükkel nagy segítségükre lehetnek a plébánosoknak ebben az apostoli szolgálatban.

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán áprilisban induló, három alkalomból álló képzés gyakorlati segítséget kíván

nyújtani a plébániai munkatársaknak és a házaspároknak abban, miként szólítsák meg a szülőket, milyen témákban kezdeményezzenek velük beszélgetést, és hogyan támogassák őket gyermekeik hitre nevelésében.

A korábbi képzések résztvevői pozitív visszajelzésekről számoltak be. Volt, ahol a kezdeményezés nyomán felnőtteknek szervezett katekumenátus is indult.

Jelentkezési határidő (és a részvételi díj befizetésének határideje): április 12., éjféli. A képzés részletei

és a jelentkezés feltételei a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola honlapján található (sapientia.hu).

Forrás és fotó:
Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola

2026. március 29.

A pap az élet szentségét védi

Nigériai seminarista beöltözése Zalaegerszegen

Március 15-e nem csak nemzeti ünnepünk miatt volt emlékezetes Zalaegerszegen: ezen a vasárnapon az isteni szolgálatra való törekvés jeleként magára öltötte a reverendát Okeji Chukwuemeka Joseph a Mindszenty-iskola kápolnájában tartott püspöki szentmisén.

Aki a Szombathelyi Egyházmegye *Nehéz kérdések, világos válaszok című* online sorozatának februári adását megtekintette, azok már találkozhattak Okeji Chukwuemeka Josephfel, azaz Emekával. Akkor, az előadás második felében Kürnyek Róbert, a zalaegerszegi Szent Kereszt-templom templomigazgatója, zalaegerszegi iskolalelkész mutatta be a Nigériából származó fiatalembert, aki néhány szóban beszélt is magáról a nézőknek. Vetített képes előadásában bemutatta a családja életkörülményeit, beszélt arról, miért és hogyan kellett elmenekülniük a szülőfalujából, aztán az ottani szeminaryumi mindennapokról is megtudhatunk érdekességeket. Emeka elmondta, hogy már ötévnyi teológiai képzésen volt túl, amikor a Boko Haram szervezet megfenyegette a sze-

mináriumot, ahol tanult, így azt elővigyázatosságból bezárták. Ösztöndíjjal tanult Pécsen, most pedig Zalaegerszegen él. Magyarul tanul, hogy ösztől itthon is elkezdje a szeminaryumi tanulmányokat.

A beöltözés ünnepén mondott szentbeszédében Székely János szombathelyi megyéspüspök kiemelte: a pap Isten jele a világban. Már pusztán jelenléte bizonyítja, hogy Isten valóság, aki a hús-vér ember életét átforgalmazza. A pap jele Istennek: annak, hogy a létünknek van oka, célja, nem a semmiből a semmibe tartunk; létezik különbség jó és rossz között; hogy a lelkiismeretünk hangját kell meghallanunk és követnünk. A pap az élet szentségét és a békét védi, elutasítja az erőszakot. A szegény, a gyöngy, a lenézett ember méltóságát védi, mert minden ember Isten teremtménye, végtelen érték. Hála adunk Emeka papi hivatásáért, hogy Isten csodálatos tetteinek ajándéka, tanúja. És kívánjuk, hogy papként is Isten csodálatos tetteinek tanúja, szolgálja lehessen – zárta szentbeszédét Székely János.

A szentbeszéd után került sor a beöltözésre. Emeka ettől kezdve a papság szent ruhájában, a

reverendában tesz tanúságot elköteleződéséről, hogy Jézus Krisztushoz tartozik. Imádkozunk érte és valamennyi kispapért!

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Elhunyt Vojcek László főorvos

Búcsú a Katolikus Karitás orvosszolgálatának alapítójától

Elhunyt Vojcek László szülész-nőgyógyász főorvos, a Katolikus Karitás orvosszolgálatának alapítója és vezetője – adta hírül a szervezet március 16-án. Vojcek Lászlót a Katolikus Karitás saját halottjának tekinti.

Vojcek László évtizedeken át szolgálta a betegeket, különösen a legelesettebbeket: határon innen és túl gyógyított, segített és szervezte a Karitás orvosszolgálatának önkéntes munkáját. Élete és hivatása a szolgáló szeretet példája volt mindazok számára, akik ismerték és együtt dolgozhattak vele. Az alábbiakban Kecskés László, a Katolikus Karitás orvosszolgálatának projektvezetője megemlékezését olvashatják.

Elment a Tanár úr. Úgy ment el, ahogyan élt: szerényen, csendben, feltűnés nélkül, egyik percről a másikra. Elment a nagyapa, az orvos, a szegények orvosa, a betegek gyógyítója, a magyar hazafi, az élet védelmezője. Elment a határon túli magyarság egyik legodaadóbb segítője, a munkatárs, a Katolikus Karitás orvosszolgálatának megalapítója és vezetője. Gyakran mondta félig tréfásan, mégis nagyon komolyan, hogy „a szeretet, a tudás és a pénz olyan, mint a trágya: csak akkor ér valamit, ha

szétszórjuk”. Így élt, és erre tanított bennünket az elmúlt évek közös munkája során. Élete tanúságtétel volt: a szolgáló szeretet, a csendes odaadás és a másokért érzett felelősség.

Most még szinte felfoghatatlan számunkra, hogy többé nem lesz velünk. Felfoghatatlan, hogy a Jóisten ajándéka egyik napról a másikra emlékké és példává válik. Elment, és itt hagyott minket. Talán most egy huncut mosollyal figyel bennünket odafentről, kíváncsian: mit kezdünk azzal az örökséggel, amelyet ránk bízott. Nehéz lesz nélküle. Része volt az életünknek tanácsaival, segítségével, szeretetével. De tudjuk: folytatnunk kell mindazt, amit elkezdett. Méltók akarunk lenni ahhoz az örökséghez,

amelyet munkájával, példájával és hivatásával ránk hagyott. Drága jó Tanár úr, Isten veled. Az Úr adjon neked örök nyugodalmat!

—

Vojcek László 1977-ben szerzett orvosi diplomát a Debreceni Orvostudományi Egyetemen. 1976-ban az I. Genetikai Világkongresszus, majd 1984-ben az oxfordi I. Magzatelettani Világkongresszus szervezőbizottságának tagja volt.

1989-ben, illetve 1992-ben megalapította „Az egészséges újszülöttért” és „Az egészséges anya – egészséges gyermek” Alapítványt.

2001 óta a Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend tagja.

Munkásságnak elismeréseként Vojcek László 2004-ben Batthyány-Strattmann László-díjat kapott; 2020-ban Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetéssel vehetett át több évtizedes gyógyító munkájáért.

2017-től a Szent István Tudományos Akadémia tagja, emellett a Pápai Tudományos Akadémiának (Pontificia Academia Scientiarum) is tagja volt.

**Forrás: Katolikus Karitás
Fotó: Bóky László (archív)**

Csak a szívedet hoztad vissza

Tamás D. Ignác örökfogadalmat tett Bakonybélben

A bakonybéli Szent Mauríciusz Monostor templomában nagy ünnep volt március 15-én délután. Laetare vasárnapján: örökfogadalmat tett Tamás D. Ignác bencés szerzetes. Baán Izsák, a bakonybéli szerzetesközösség elöljárója a szívről tanított, mely tiszta, együttérez magával és másokkal, olyan látó szív, mely találkozik Isten kereső tekintetével.

Több százan ünnepelték az elköteleződést

Hortobágyi T. Cirill pannonhalmi főapát vezette a szertartást, melyen Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök, Várszegi Asztrik OSB nyugalmazott főapát és Baán Izsák OSB, a bakonybéli szerzetesközösség elöljárója koncelebrált. Együtt ünnepeltek papok és szerzetesek a pannonhalmi, tihanyi és győri bencés monostorokból; verbita, ferences és piarista rendtartományokból; a csornai premontrei és a zirci ciszterci közösségből; valamint egyházmegyes papok az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyéből és a Győri Egyházmegyéből, Ignác életének korábbi helyszíneiről.

Az örökfogadalom-tételen jelen voltak szerzetesnővérek a kismarosi ciszterci közösségből, a Kenethozók

Monostorából és a Szociális Testvérek Társaságából, és természetesen Ignác rokonai, valamint barátai, diáktársai, régebbi közössége. Még Niederalteichből, Grazból és Pozsonyból is érkeztek vendégek az ünnepre. A szentmisén szolgálatot végzett Kató Csaba állandó diakónus és James Jimson Pullappallil verbita missziós szerzetes.

A teljesen megtelt templomba hosszú sorban vonultak be a koncelebráló papok és a szerzetesek a taizéi Szentlélek-hívó ének alatt. Hortobágyi Cirill a szentmise elején így buzdított: „Mindannyian, akik itt vagyunk, elköteleződünk valahová – legyen az család, munkahely, egyházközség, egyházmegye. Legyen ez a mai ünnep, amikor Ignác testvér a bencés kongregáció bakonybéli monostorában elköteleződik egy életre, olyan alkalom, amikor mi is megerősítjük elköteleződésünket, felszítjuk a kezdeti tüzet, és bátorságot nyerünk Ignác bátorságából.”

A *Sámuel első könyvéből* vett, Dávid kiválasztásáról szóló olvasmány hangsúlyozta: Isten a szívet nézi, az ember a külsőt. Miután Kató Csaba felolvasta a vakon született ember meggyógyításáról szóló evangéliumot, szólították az örökfogadalmat tévő szerzetest, aki

Cirill főapát kérdésére kimondta, mit kér: hogy az Úr szolgálatában és Szent Benedek családjában mindhaláláig állhatatosan megmaradhasson.

Isten tekintetében

Baán Izsák homíliájában az olvasmány központi gondolatából indult ki. Mint mondta, a szív az emberi személyiség központja, a döntések, a gondolatok székelye, az a hely, ahol kapcsolódni tudunk Istenhez. Sokkal inkább a vágyainkról szól, mint az érzelmekről. A szerzetes szíven talált ember. Személyisége megnyílik, Isten vágyat ébreszt benne, amit egyedül ő tud betölteni. Ezt tette Ignáccal is – mondta a bakonybéli szerzetesközösség elöljárója. A könyvvizsgáló fiatal szeretett focizni, gitározni, mígnem Bakonybélbe kezdett járni, ahol megtapasztalta: van itt valami, amiről nem tudja azt mondani, hogy nem a legmélyebb vágya. Isten a szívet nézi. Téged hogy lát Isten? – tette fel a kérdést a híveknek a szónok, és egyfajta „szívuiltrahangra” hívta őket: vizsgálódjanak, élő-e a szívük.

A szentírás hagyomány azt tanítja, hogy az élő szív ellentéte Izajás szavaival az „elzsirosodott szív”, a tobzódás. A zsír hermetikusan

elzár, megakadályozza, hogy valami érinthető legyen. A világi örömek elnehezítik a szívet, a szerzetesi élet segít, hogy a szívünk fitt maradjon. A nagybőjt egyfajta közösségi „zsírleszívás”, mely segít, hogy érinthető maradjon a szívünk – tette hozzá a szónok. Az élő szívnek azonban van egy másik ellentéte is: a megkeményedett szív. A szerzetesi imádságban visszatér Pál apostol *Zsidóknak írt levelének* verse: „Ma, amikor az Úr szavát halljátok, meg ne keményítsétek a szíveteket!”

A nehézségek, fájdalmak, veszteségek megtörik a szívet. Az élő szív fáj, éppen ezért, ha túl sok a veszteség, a szívet megkeményítjük. Akkor marad élő a szívünk, ha ellenállunk ennek a kísértésnek. Amikor megszületünk, rugalmas a szívünk, mint a fa friss ága, ami aztán szárazzá és merevvé válik, törik. Nem győzhet, ami megszilárdul – magyarázta. Ha elkerüljük a „zsirosodást” és a keményedést, még az is előfordulhat, hogy a szívünk „elszalad” a helyéről, elbújik, ugyanis Isten közelítő szeretete ijesztő is tud lenni. „Vissza kell mennünk Isten jelenlétebe!” – buzdított, majd Szalézi Szent Ferenc gondolatát idézte:

Ha a szíved kószál és szenved, vidd vissza óvatosan a helyére, és

helyezd gyengéden a te Istened jelenlétebe! És ha soha semmi más nem csináltál egész életedben, csak a szívedet hoztad vissza, s helyezted ismét Isten jelenlétebe – bár az újra meg újra elszaladt, miután visszahoztad –, akkor már nem éltél hiába, akkor az életed beteljesedett.”

Szent kardiológia

Ha a „szent kardiológiai gyakorlatban” kitartunk, a szívünk megtisztul – folytatta Baán Izsák. – A szív tisztasága Johannes Cassianus szerint a szerzetesi élet legfontosabb célja, nem erkölcsi fölényt, sokkal inkább együttérzést jelent, hiszen ha a szívünk alakítható, összetörhető, megtanulunk érezni és együttérzeni magunkkal és másokkal. Szír Szent Izsák mondta: a tiszta szív részvétel van minden teremtmény iránt. Ha tehát megmaradunk Isten jelenléteben, és megmaradunk alakíthatónak, kialakul bennünk az együttérzés. Máté evangéliumában olvashatjuk: a tisztaszívűek látják az Istent; a mai evangéliumban pedig a vakon született meggyógyul, látóvá lesz – folytatta beszédét Baán Izsák. – Isten látó szívet keres. „Hajlitsd

a szíved fülét a mester parancsainak befogadására” – mondja Szent Benedek.

Minél inkább megfogadjuk ezt, annál inkább nyiladoznak Jézus érintésétől a szemeink. Először önmagunkat látjuk, majd a látó szív felismeri a másikban a testvért, aztán Isten jelenlétét. Isten nézi az ember szívet, találkozik tekintete az emberével, aki látja Istent. Találkozzon ez a két tekintet Ignác testvér életében, aki elkezdett látni, és vágyik arra, hogy ez a látás egyre mélyebb legyen, és az örök életben váljon teljessé – zárta beszédét a bakonybéli perjel.

A prédikáció után következett az ünnepélyes fogadalom szertartása, mely az akarati nyilváníttással kezdődött, és a Mindenszentek litániájával folytatódott. A Szentlélek hívása után Ignác elmondta a fogadalomtétel szövegét, melyet Hortobágyi Cirillel aláírtak az oltár menzáján. Ezután az örökfogadalmat tévő az oltárral szembefordulva kitérte a karját, és elénekelt az önfelajánló imát háromszor, melyet a nép megismételt: „Fogadj el engem, Istenem, szent igéd szerint,

hogy neked éljek, és ne szegényíts meg engem, mert tebenned bíztam, Uram.” Ignác letérdelt a főapát elé, aki elmondta felette a felszentelő imádságot. Megáldotta a kórusruhát, amit felsegítettek az örökfogadalmat szerzetesre, aki aztán békecsókot váltott bencés közösségének tagjaival.

A felajánlásra a családtagok hozták az adományokat hosszú sorban, közben Szent Ignác felajánló imáját énekelte a gitáros kórus, a 4# ifjúsági zenekar.

Tamás D. Ignác önéletrajza

Életem Esztergomban kezdődött, ott töltöttem gyermek- és fiatalkoromat. Huszonegy éves voltam, amikor a családom Győrbe költözött, de akkor én már egyetemen tanultam Budapesten, így gyermekkorom inkább Esztergomhoz köt, mint Győrhöz. Végzettségem szerint teológus vagyok és közgazdász. Érettségi után misszionáriusnak készültem; később letisztult, hogy ez a fajta tanúságtevő élet

engem inkább a Kárpát-medencéhez kapcsol, mint távoli tájakhoz, ezért itthon maradtam. A teológia után közgazdaságtant tanultam, és ezzel helyezkedtem el a KPMG nevű nemzetközi tanácsadó és auditcégnél, ahol könyvvizsgálóként dolgoztam másfél évet, mielőtt jelentkeztem volna szerzetesnek Bakonybélbe.

2020-ban költöztem be a monostorba. Pontosan két héttel a covid-járvány miatti lezárások előtt csúsztam be szinte a küszöb alatt. A noviciátus után, a növendékidőszak alatt nagyjából két és fél évet a budapesti Bencés Tanulmányi Házban töltöttem további teológiai és közgazdasági tanulmányokkal. 2025 januárjában költöztem ismét haza, azóta elsősorban a monostori gazdaságban vannak feladataim, és a fiatalok pasztorációjába segítek be. A szabadidőmben szívesen foglalkozom lelkiségi, teológiai irodalom fordításával. A természetjárás és a társasjátékozás nagyon vonz, bármikor kapható vagyok rá.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Ott kell maradnunk a pusztában, hogy Isten cselekedjen!

Kardos Csongor OFM a pálferis lelkinapon

Tizenharmadik alkalommal rendezték meg a pálferis közösség nagyböjti lelkinapját, ezúttal március 14-én, szombaton a budapesti Szent Margit Gimnázium kápolnájában. Az előadást Kardos Csongor OFM tartotta *Isten tizenhat neve* címmel.

A ferences szerzetes pap előadása első felében azt helyezte fókuszba, hogy az Egyház nagyböjtben kivisz minket a pusztába, hogy az ottani csendben Isten a szívünkre beszélhessen. Mielőtt kimennénk az ígéret földjére, időt kell töltenünk a sivatagban, ami elsősorban nem egy valódi hely, hanem a szív helye. Ha ezt megtesszük, akkor szembe tudunk nézni önmagunkkal, a démonainkkal, és, megtapasztalva a kicsinységünket, közel tudunk kerülni Istenhez.

A hallás, a beszéd és a látás böjtte

Bizonyos élethelyzetekben, például életszakaszváltáskor magunktól is ott találjuk magunkat a pusztában, de az Egyház is időről időre kivezet minket a pusztaságba, ahogy Jézus is cselekedte. Vigasztaló a tudat, hogy Jézus emberként kitette magát a pusztai élethelyzetünknek. Hozzá tudunk csatlakozni, vagy még inkább ő csatlakozik hozzánk. Az emberek már az ősi Egyiptomban is elindultak a nagy sivatagba, mert tudták, hogy aki a pusztaságban telepszik le, az a csendet gyakorolja.

Az egyik ilyen ősi sivatagi ember, Antal abba (atyja) fogalmazta meg, hogy három háborúságtól szabadulhat meg így az ember: a hallásától, a beszédétől és a látásától, már csak a szívét kell kiállnia. Ennek nyomán érdemes hallás-, beszéd- vagy látásböjttöt fogadnunk – mutatott rá Kardos Csongor. Pusztai tapasztalat az is, amiről a zsidó apokaliptikus irodalom így ír: Minden könny közelebb hozza a Messiást. Vagyis bizonyos mennyiségű szenvedést mindig meg kell tapasztalni minden boldogsághoz.

Isten formál

A pusztában nem mi teszünk valamit, hanem Isten tesz mivélünk; ekkor az eszközök kihullanak a kezünkől. Az Isten és a gonosz közötti kozmikus küzdelemben az embernek az a dolga a pusztában, hogy ott maradjon.

Általában én akarom eldönteni, hogy mikor mit adjon az Isten, de a pusztában kiteszem magamat annak, hogy Isten szabad, és úgy találkozik velem, ahogy akar – hangsúlyozta a ferences. – Isten idegesítően sok időt tud adni másoknak – akiknek mi nem akarunk, tette hozzá.

Egy-egy találkozás emléke

Kardos Csongor az előadásában ezután rátért a címbelemi témára. Rámutatott: a *Szentírás* találkozás története, Mózes, Ábrahám, Jákob mind kietlen helyeken találkoztak Istennel. A francia filozófus, Henri Bergson szerint Isten csak azért forgatja fel a világot, hogy szenteket alkosson. Az *Ószövetségben* tizenhat különböző neve van Istennek, ezek mind egy-egy találkozás emlékei, mindegyik valamilyen istentapasztalatból származik. Közülük ötről beszélt bővebben az előadó, a többi csak felsorolásszerűen említette.

„Az Úr neve erős torony, hozzá menekül az igaz, és biztonságban van” – ezzel a *Példabeszédek* könyvéből származó résszel (Péld 18,10) vezette fel a továbbiakat. Az első név, az *Elohim* egyenesen a *Szentírás* első mondatának az alanya, ő a teremtő Isten, aki kezdetben teremtette az eget és a földet. Ez a szó több mint kétezerszer szerepel az *Ószövetségben*. Elohimről elmondhatjuk, hogy minden és mindenki az ő teremtésének eredménye. Isten személy szerint is kitalált és eltervezett minket egyesével, és ma is szüntelenül gondol ránk.

Aki veled van a szenvedésben

Isten második híres neve: *Jahve*, én vagyok, aki vagyok – mondja Mózesnek, aki az égő csipkebokor képében találkozik vele. „Láttam népem nyomorúságát, és ismerem szenvedését” – mindez valójában a név kifejtése: Isten az, aki veled van a szenvedésben. Isten harmadik ószövetségi neve: *Elion*, a magasságos Isten. Ez a név mutat rá, hogy bármi történik is, mégis Isten az Úr. Ő az a fölséges Isten, akihez Dávid kiáltott fel Saul király elől menekülve.

A mérték a csillagos ég

A negyedik név a mindannyiunk által jól ismert *Adonáj*, ami több mint négyszázszor fordul elő az *Ószövetségi Szentírásban*. Isten úr és mester – Ábrahám hívja így. Ő Istennek az az arca, aki akkor mutatkozik meg, amikor a körülmények meghaladják az értelmünket. Isten arra hív minket, hogy jöjjünk ki a saját sátrunkból, és megmutatja nekünk az eget, az ő sátrát. A csillagos ég a mérték Isten számára.

Kardos Csongor beszél még bővebben az *El Saddáj*, azaz a Mindenható névről. Ő az, aki szöveget köt Ábrámmal, akiből így Ábrahám lesz. De nemcsak Mindenhatóként lehet ezt a nevet fordítani, hanem úgy is: Isten, aki elég. Ábrám sok évet várt, hogy Isten majd nagy néppé tegye őt és övéit, talán már azt sem tudta, hogy egykor tényleg szól-e hozzá Isten, de aztán az Úr megmutatta: igen, ő egyedül elég neki. Amikor annyi mindenre vágyunk az életünkben, amikor azt érezzük, kevesek vagyunk, hogy egyáltalán nem vagyunk különlegesekek, sokkal többre is vihetjük volna, jó ezt meghallani: Isten elégséges. E név nem véletlenül szerepel a legtöbbször *Jób* könyvében.

Kardos Csongor ezután felsorolta Isten további tizenegy nevét az *Ószövetségből*; *Él Ólám*: az örökkévaló Isten; *Jahve Jireh* (Jíre): az Úr gondoskodik; *Jahve Rafa*: az Úr, aki meggyógyít; *Jahve Nisszi*: az Úr az én zászlóm; *Kanná* (Qanna): a féltőn szerető Isten; *Jahve Mekkadisem* (Mekkádes): az Úr, aki megszentel; *Jahve Salom*: az Úr a békeesség; *Jahve Sabaoth* (Cebaót): a seregek Ura; *Jahve Rah* (Rói): az Úr pásztor; *Jahve Cidkenu*: az Úr a mi igazságunk; *Jahve Sammá* (Sammah): Az Úr ott van (ez párhuzamos az *Emmánuel* névvel).

A szentmisét szintén Kardos Csongor mutatta be, ezután a lelkinap szentségimádással zárult, az Oltáriszentség jelenlétében közbenjáró ima is zajlott. A szentmisén és a szentségimádáson a Pasaréti Gitáros Zenekar szolgált.

Agonás Szonja
Fotó: Lambert Attila

A kísérés kultúrája

Országos
családreferens-
találkozó Vácon

Az ország 14 egyházmegyéjéből érkeztek családreferensek Vácre március 6–7-én az éves családreferens-találkozóra. A PüspökVác Rendezvényközpontban tartott találkozón, amelyet *A kísérés kultúrája az Egyházban* címmel tartottak, a jegyesoktatás, a gyermekvállalás és az aktív idősödés témájára helyezték a hangsúlyt.

A kétnapos programon családreferens házaspárok, lelkipásztorok és világi munkatársak vettek részt. Köszöntőbeszédet mondott Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családbizottságának elnöke. Beszámolt arról, hogy 2025 áprilisában az MKPK önálló belső egyházi jogi személynek ismerte el a Családbizottságot, és ez nagyobb szabadságot, ám nagyobb felelősséget is jelent.

Marton Zsolt püspök a családpszichológus „sikerágazatának” nevezte az időspasztorációs képzést, amely tavaly már a harmadik évfolyamát zárta. Beszámolt arról is, hogy a vatikáni kérésnek eleget téve a gyerekeknek szóló programok megszervezését elsősorban helyi szinten javasolják. A püspöki köszöntőt

követően az egyházmegyei családreferens munkatársai vezetett beszélgetésben osztották meg egymással tapasztalataikat az elmúlt hónapok munkájáról, Tóth András, a Váci Egyházmegye spirituális közreműködésével.

A péntek estét barátságos kvízzjáték zárta. A találkozó másnap reggel szentmisével folytatódott a PüspökVác Rendezvényközpont József

Pásztor-kápolnájában. Az előadások előtt zenés versfeldolgozásokból adott családi örömkoncertet Tóth Abel és testvére. A találkozó szakmai részében első témaként a katekumenális szemléletű jegyesfelkészítő anyagot és annak keresztény megvalósulását mutatta be Nagyné Páll Melinda, a Váci Egyházmegyei Családközpont vezetője. A 12+1 alkalmas képzés arra törekszik, hogy felkészítse a házasulandókat arra, hogy tudatosabban éljék meg a házasság szentségét.

Az előadó röviden bemutatta a tematikát, melyben helyet kap többek között az önismeret, emberszeretet, istenszeretet, hit, ima és kommunikáció szerepe a házasságban és a gyermekvállalás témája is. Részletesen ismertette az egyes alkalom felépítését a jegyesoktatás második beszélgetése, a *Szeretet, boldogság, emberszeretet* címet viselő alkalom példáján keresztül. „Amikor a párok egymás tapasztalatait hallják, ráismerhetnek saját gondolataikra, dilemmáikra, vagy új szempontokat kaphatnak. Megnyugtató és bátorító is lehet számukra, hogy mások is hasonló kérdésekkel küzdenek, vagy éppen máshogy látják ugyanazt a témát. A csoportos megosztás során a párok megtapasztalhatják, hogy nincs egyetlen jó vagy helyes út, hanem sokféle működő kapcsolat létezik. Ez segíthet levétközni az idealizált elvárásokat és realisabb képet alkotni a házasságról – mondta Nagyné Páll Melinda, a program koordinátora.

A meddőség sajnos sok házaspárt érint, ezért a családreferens-találkozó is kiemelten foglalkozott a témával, az Apur Vilmos Katolikus Főiskola Anna–Joachim-programjának bemutatásán keresztül. Ennek keretében a régóta gyermekre vágyó párok professzionális lelki támogatást kapnak, átfogó, intenzív pszichológiai és mentálhigiénés segítséget kínálva számukra. A keresztény szellemiséggel és értékrenddel harmonizáló terápiás jellegű módszereket gyűjtik egy csokorba a program keretében. Homokiné Hollósi Cecília, a program szakmai vezetője ismertette a meddőségi adatokat; beszélt a meddőségi krízishelyzetről, az ennek következtében elinduló pszichés folyamatokról, bioetikai kérdésekről, a férfiak és nők eltérő reakcióiról.

Az Anna–Joachim-program a meddőségi krízisben élő házasságok megerősítésére törekszik, ezért olyan házaspárokból álló csoportokkal dolgoznak együtt, amelyek később önszorgú csoportként működhetnek tovább. Hangsúlyozta: a lombikkezelt az Egyház etikai szempontok miatt nem támogatja, ezért nem javasolják keresztény házaspároknak. Az előadás második felében Homokiné Hollósi Cecília személyes tanúságtételét osztotta meg az örökbefogadáshoz vezető útról. Az aktív idősödés volt a találkozó

harmadik nagy témája. Leleszi-Tróbert Anett Mária előadásában kifejtette: a társadalmak idősödése számos kihívást támaszt egyéni, közösségi és társadalmi szinten egyaránt.

A várható élettartam kitolódása és az idős korosztály növekvő aránya következtében újra kell értékelni az utolsó életszakaszt. Például az egyéni életcélokat, a családi szerepeket és generációs kapcsolatokat, a társadalmi integráció jelentőségét és lehetőségeit, a munka világában való részvételt, a gondozási helyzetekhez kötődő döntéseinket, vagy az egészségügyi és szociális ellátások biztosítását.

Bár egyre inkább érezhető e területeken az egyéni és közösségi megújulás, az idősödés kérdése sokszor mégis tabu. Ha olyan közegben élünk, amely a fiatalságot istenítve elfedi az idős kor értékeit, nehezebbé válik a pozitív viszonyulás az utolsó életszakaszhoz. Az előadásokat csoportbeszélgetések kísérték, melyek során az egyéni tapasztalatok is előtérbe kerülhettek.

Forrás és fotó:
Váci Egyházmegye

Az együttérző szeretet értéke

A Könyvező Szűzanya búcsúját tartották Győrben

A győri Káptalandombon március 22-én volt a Könyvező Szűzanya búcsújának egyik csúcspontja: a tíz órakor kezdődő szentmisét, amelyre az országhatáron túlról is érkeztek zarándokok, Veres András győri megyéspüspök mutatta be a Nagyboldogasszony-székesegyházban.

A győri székesegyház kegyképén látható Szűz Mária 1697. március 17-én reggel véres könnyeket hullatott. A könnyecskéket egy kendővel itatták fel, melyet ereklyeként tisztelnek. Immár hagyománnyá vált, hogy a székesegyházban őrzött Könyvező Szűz Mária-kegyképhez kapcsolódó búcsút több napon át

ünneplik a győriek. Március 17-én, kedden a lelkipásztorok és szüleik gyűltek össze ünnepi szentmisére, melynek főcelebránsa Kovács Gergely gyulafehérvári érsek volt. Március 21-én, szombaton pedig a hívek zarándoklata kezdődött el a Káptalandombon. Az esti szentmisét Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök mutatta be, majd szentségimádás és virrasztás következett, imaórákkal.

Másnap délelőtt már jóval tíz óra előtt megtelt a Nagyboldogasszony-székesegyház, és a győntatószékek előtt is hosszú sorokban várták a zarándokok a bűnbocsánat szentségének kiszolgáltatását. A szentmisén a Szűzanya könnyezéséhez kapcsolódó Mária-népé-

nekek hangzottak fel. „Búcsúra jöttünk szép Szűz Máriához, vár ránk Győrött égi jó anyánk” – szölt a bevonulóénekek.

Veres András a híveket köszöntve kiemelte, amíg él az édesanya, minden család összetartó, szívesen jön össze, mert jó együtt lenni az

meg. Aki gyakorolja az önfeláldozó szeretetet, egyre többet sejt meg ebből. Mint mondta, napról napra szemlélni és gyakorolni kell, mit jelent odaadni magunkat a másik emberért a barátságban, a házasságban, a munkában és a szolgálatban.

A bűn miatt mindnyájunkat kísért az önszeretet – figyelmeztetett a győri megyéspüspök. – Korunk embere az önszeretet áldozata lett, csak a maga javát keresi, nem tud lemondani mások javára pénzről, élményekről, élvezetről, időről, kényelemről. A szeretet Jézus által tanított formája sokak számára idegenül hat, mert nem gyakorolták. Nem tudják, hogy nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki életét adja barátaiért. Sokan igyekeznek kitartóan szeretni, mégsem kapnak viszonzást – folytatta Veres András. – Jézus maga is átélte a viszonzatlan szeretet kínjait, a tőle való elfordulást, a meg nem értést, a megtagadást, a kereszthalált. A szenvedések által osztozunk Jézus szolgálatában, a kiengesztelésben. „Ne vonjuk ki magunkat Jézus szenvedéséből, hiszen a Szűzanya is követte fiát egészen a Golgotára!” – bátorított,

is fáj Isten kárba vesztett szeretete. Sírunk, amikor nem érdemes, és nem sírunk, amikor kellene – idézte egy imádság sorait, amely minket is arra hív, tanuljuk meg siratni azt, amit érdemes: a bűnöket.

Veres András arról is beszélt, hogy a bűn által a lelket ki lehet oltani, a bűnös élet ugyanis ellentmond a Szentlélekben való életnek. Megtagadjuk Krisztust, nem tartozunk hozzá, amikor megalkuszunk a bűnnel, amikor nem bocsátunk meg, veszekszünk, nem vagyunk

A szentmise záróáldása után Veres András és az asszisztencia átvonult a templom mellékhajójában őrzött Könyező Szűzanya-kegyképhez, ahol imájában a püspök Mária anyai pártfogásába ajánlotta az egybegyűlteket életét és családjukat. Könyörgött azért, hogy Mária, aki látja a világban és bennünk folyó harcokat, ölelje át azokat, akik várják ezt a szeretetteljes felkarolást.

Ezután közös imát végeztek a Szentatya szándékára a teljes búcsú

anya otthonában. „Hiszem, hogy mi is így gyűltünk össze a Szűzanya iránti tisztelet miatt, és érezzük ennek a szeretetnek mindnyájunkat felemelő erejét” – fogalmazott, majd bőséges kegyelmeket kívánt a zarándokoknak. A Lázár feltámasztásáról szóló evangéliumot Hencz Márton püspöki titkár és szertartó olvasta fel.

Veres András a szentmise első könyörgését felidézve kezdte homíliáját: „Segíts, hogy az a fáradhatatlan szeretet vezessen minket életünkben, amellyel Krisztus szerette a világot, és amellyel halálra adta magát értünk!” Rámutatott, nagyböjtben szeretnénk megérteni, átélni Isten irántunk való szeretetét, amit Jézus a halálában mutatott

Kovács Gergely gyulafehérvári érsek volt a március 17-i búcsú szentmise főcelebránsa és szónoka

majd hozzátette: ez a kegyhely is bizonyítja, hogy különös értéke van a mások bajával együttérző szeretetnek.

A püspök rámutatott: az is fontos, hogy illő módon megsirassuk a bűneinket. A véres könnyezésben meg kell látnunk, hogy Máriának

hűségese, nem tiszteljük mások személyét, megszólunk másokat. Akiben valóban Isten lelke lakik, az irtózik a bűntől, nem érzi jól magát a bűnösök társaságában, vágyódik Istenhez, és vissza akar térni hozzá a bűnbocsánat szent-ségében – mutatott rá a püspök.

elnyeréséért, majd felhangzott a Boldogasszony anyánk énekünk. A hívek hódolattal járultak az ereklye elé, amely annak idején felfogta a Szűzanya-kegykép könnyeit.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Ember és gép határán

Nemzetközi konferencia a Pázmányon a mesterséges intelligenciáról

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán (PPKE BTK), Budapesten *Az ember és a gép határán – Mesterséges intelligencia, etika és az új szabályozási normák* címmel rendeztek konferenciát. A március 18-án megtartott tanácskozás egy nemzetközi, multidiszciplináris kutatási projekt nyitórendezvénye volt.

A kezdeményezés a mesterséges intelligencia (MI) gyors terjedésének etikai, jogi, antropológiai és szabályozási következményeit vizsgálja. A projekt a The Catholic University of America (Washington, D. C.) és más partnerek nemzetközi együttműködésében valósul meg, összekapcsolva a teológia, a filozófia, az etika, a jog, valamint az MI-biztonság és -interpretálhatóság kutatásának szakértőit. Alapvető célja az emberi méltóság, szabadság, felelősség és igazságosság újragondolása egy olyan korban, amelyben az algoritmikus rendszerek egyre nagyobb hatással vannak a döntéshozatalra, a tartalomalkotásra és az értelmezésre. A kutatás öt különösen érzékeny területre összpontosít: a gondoskodás és az egészségügy, a gazdaság, a béke és a biztonság, az oktatás, valamint a kormányzás és ellenőrzés kérdésköreire.

Kuminetz Géza, a PPKE rektora köszöntőjében rámutatott: az MI megalkotása kétségkívül az emberi intelligencia csúcsteljesítménye, de humánus működtetéséhez is magas szintű szakmai ismeretekre van szükség. Ugyanakkor az is megfigyelhető, hogy ezt a technológiát e világ urai hatalmuk kiterjesztésére használják. Ezt Byung-Chul Han koreai-svájci kultúrteoretikus „globális információs rezsimek” hívja.

Az a modern társadalom, amely létrehozta, nem tűnik különösebben intelligensnek, hiszen rombolja a környezetet, az igazságtalanságokat pedig nem orvosolja. A valódi haladás – emelte ki a rektor – a helyesen értett emberi természet kibontakoztatása. Arról sem szabad megfeledkezni, hogy a tudományos felfedezések és találmányok adaptációs időt igényelnek.

Ahhoz, hogy az MI valóban az emberi méltóságot és a közjót szolgálja, etikai, jogi, filozófiai és teológiai vonatkozásait is figyelembe kell venni. Erre pedig kizárólag az emberi bölcsesség képes. Szolnoki Szabolcs, a Nemzetgazdasági Minisztérium technológiáért, úriparért és védelmi iparért felelős helyettes államtitkára köszöntőjében kiemelte, az MI használatát európai uniós és magyarországi rendeletek is szabályozzák. Minden tagállam hivatalokat, bejelentő és piacfelügyeleti hatóságot hozott létre. Nálunk megalakult a Magyar Mesterséges Intelligencia Tanács Palkovics László kormánybiztos vezetésével. E testület tagjai a területért felelős minisztériumok, hatóságok, ezenkívül más szervezetek is, mint például a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) és a Rektori Konferencia.

Bódis László, a Kulturális és Innovációs Minisztérium innovációért felelős helyettes államtitkára a megjelenteket köszöntve hangsúlyozta, az MI kettős arcú technológia. A fejlesztési célokat nem lehet nélküle elérni, ugyanakkor felforgató technológia is, hiszen

komplett iparágakat alakít át. A mesterséges intelligenciáról gondolkodva arra kell rájárnunk, hogyan lehet úgy alkalmazni, hogy ne állítsa rossz vágányra a társadalmat. Bódis László köszöntője végén a projekt elindítása alkalmából egy MI által rajzolt emléktáblát adott át Kuminetz Géza rektornak.

Cserey György, a PPKE Információs Technológiai és Bionikai Kar dékánja

Repa Imre (Kaposvári Diagnosztikai Központ) üdvözlő szavaiban azt emelte ki, hogy az MI egy olyan csúcspont, mellyel az emberiség kinyitotta Pandora szelencéjét. Azt is veszélynek látja, hogy a világ vezetőinek fogalmuk sincs, mire jó és hogyan működik. Birher Nándor, a PPKE BTK dékánja a projektet bemutatva arra emlékeztetett, hogy a négyszáz évvel ezelőtt megjelent Káldi György-féle *Biblia* is nagy horderejű technológiai újítás volt, a könyvnyomtatás

eredménye. A korszak felismerésének számított, hogy aki a nyelvet formálja, a közös valóságot is alakítja. Napjainkban az MI már nem csak egy eszköz a sok közül: belépett a tudásátadás, a döntés és a közbeszéd tereibe. A dékán rámutatott, az MI kapcsán az igazság és a hamisság megkülönböztetése különösen fontossá vált.

Ferenc pápa a Pázmányon tett látogatása során úgy fogalmazott, hogy „a létezés és a birtoklás önhittségét (...) a technokrata paradigma tovább súlyosbítja az algoritmusok olyasféle használatával, amely az emberség további szétesésének veszélyét jelentheti”. A dékán kiemelte, a cél az ember és a gép világos elhatárolása, a kockázatok feltárása és stabil globális kutatóhálózat fenntartása. A projekt révén vatikáni közreműködéssel létre kívánnak hozni egy emberkép-monográfiát.

Cserey György, a PPKE Információs Technológiai és Bionikai Kar dékánja szintén a projektről beszélt. Kiemelte, az MI-vel kapcsolatban a biztonság rendkívül fontos, hiszen az emberi értékrend nem egyezik meg a gépével. Ez kockázatot rejt magában, az MI számára ugyanis a feladat megoldásának sikere fontosabb, mint az etikai oldal. Az értelmezés kérdésköre azt jelenti, hogy működését érthetővé kell tenni a felhasználó számára.

Az MI viselkedése emberszerű, sokan beszélgetnek vele, ez pedig hat az egyénre és a társadalomra is. Ezt a területet is mérni és szabályozni kell. Nemcsak az a kérdés, hogy

mit tud, hanem az is, hogy mikor és hogyan hibázik: egy feladat megoldásánál még a legjobb MI is tizenegy százalékban sikertelen volt. Érdekes, hogy a Rorschach-teszt vizsgálatánál az MI enyhe borderline szindróma jeleit mutatta. Oberfrank Ferenc, az MTA Titkárság Köztisztviselői Igazgatóságának igazgatója előadásában rámutatott, az MTA a megújított nemzeti MI-stratégia tervezetének véleményezésében is közreműködött. Létrejött egy tudományos tanácsadó testület, és létrehozták az Akadémiai Szakértői Eseti Bizottságot.

Czine Ágnes alkotmánybíró, a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar Büntető Eljárásjogi Tanszék vezetője XIV. Leó pápát idézte, aki a Római Főegyházmegye papságához szólva így fogalmazott: „Kérlek benneteket, álljunk ellen annak a kísértésnek, hogy a mesterséges intelligenciával írassuk meg a homíliát! (...) mert az igazi homília a hit megosztása, a mesterséges intelligencia pedig sosem lesz képes megosztani a hitünket!” Czine Ágnes kiemelte, az MI sok információval rendelkezik, hatékony is, de nincsenek tapasztalatai és érzelmei. Rámutatott, a jogi szabályozásnál újra kellett és kell gondolni a szerzői jogok, a kártérítési felelősség – például az önvezető autók esetében –, az adatvédelem, az átláthatóság és a jogalanyiség kérdését. Az utóbbi azért is fontos, mert az MI nem élő személy. Az is a közeljövő nagy kihívása, hogy az igazságszolgáltatási rendszerben milyen szerepe lesz.

Ezt követően kerekasztal-beszélgetésre került sor Filemon Norbert (Axioma), Müller Péter „Sziámi”, Menczer Csaba (Neumann Technológiai Platform) és Trautmann László (Budapesti Corvinus Egyetem) részvételével. A moderátor Petneházy Dávid (Promotheus Agency) volt. A diskurzus résztvevői rámutattak, napjainkban az MI használatában a hatalmi érdek könnyen felülírja az etikai megfontolásokat. Kiemelték, az MI révén a középszerűség meg fog szűnni, ugyanakkor az MI a gyors gondolkodást veszi át, a lassút nem. A beszélgetésben szóba került a Magyarországi MI Koalíció, amely nemzetközi és hazai cégek, egyetemek, tudományos műhelyek, szakmai és közigazgatási szervezetek részvételével jött létre. Kitértek arra is, hogy az MI tévedése sok esetben emberi életekbe kerül. Az is nagy kérdés, hogy lehet-e értéksemleges egy nyelvi modell, vagy csak tárgyilagos.

Az MI kifejlesztésénél a kiindulópont humanus volt, ott rejtett mögötte a jó szándék, így végső soron az is csak rajtunk múlik, hogy mire és hogyan használjuk. Jól mutatja ezt az Anthropic és az OpenAI közötti, jelenleg is zajló vita: a katonai célú alkalmazásnál dönthet-e a gép, felhasználható-e az MI egyének megfigyelésére, a különféle platformok alkalmazhatók-e közvetlen reklám céljára?

A tanácskozás délután online folytatódott, külföldi előadók részvételével.

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

Birher Nándor dékán:
az MI kapcsán az igazság
és a hamisság
megkülönböztetése
különösen fontossá vált

Muszlimok és keresztények segítik egymást és a menekülteket

Összefogás a libanoni Türoszban

Izrael hetek óta támadja Libanont; Türoszban jelenleg egyedül a keresztény negyedek mentesültek az evakuálási parancs alól. A városban az érsek és az iszlám vallási képviselő együtt segítik a rászorulókat. Az Olasz Püspöki Konferencia hírportálja, az *Avvenire* riportere járt a helyszínen.

A kötelező kérdések után a katona arca enged a szigorúságból. „Menjenek! De vigyázzanak magukra!” – köszön! – közölte, miközben jelt ad az áthaladásra. A Szidónból kivezető úton lévő ellenőrzőpont a küszöb. Ha átlépjük, délre érünk: Libanonnak a hegyek és a Földközi-tenger közé szorult sávjába, amely tele van kisvárosokkal és falvakkal, síita többségű lakossággal. A Tel-Aviv és a Hezbollah közötti legújabb háború frontvonala ez. A tengerparti autópálya üres: magányosan haladunk a milicistáknak az úttest szélén lobogó sárga zászlói között, a képet az Amal – a második legnagyobb síita párt – zöld zászlói és az elesett harcosok fotói tarkítják. A felüljáróról Haszan Naszrallah képe lóg alá. Az 1990-es évek elején épült aszfaltsávnak Bejrútot kellett volna összekötnie Nakurával, azaz Libanon szívéét az izraeli határral, abban a meggyőződésben, hogy a béke lehetséges. A gazdasági és politikai válságok közepette a terv félbemaradt. Pontosan úgy, ahogy elmaradt a szomszédos országgal vívott konfliktus lezárása is.

Megállt az élet, folyamatosak a légitámadások

A Litáni folyót és az UNIFIL kéksisakos békefenntartóinak állásait elhagyva letérünk a kobaltkék partvidékre néző régi útra. Türosz csak néhány kanyarral van előrébb, mégis, máskor általában legalább fél óra kell ahhoz, hogy az ember odaérjen a hosszú sorokban álló autók között haladva. Most azonban csupán halvány emlék a nagy forgalom, akárcsak az árusok lármája és a turisták jövés-menése. A halászhajók a mólón vesztegelnek. Az üzletek és az éttermek redőnyei határozatlan időre lehúzva. Senkit nem látni az utcákon, a járdákon, a tengerparti sétányon. A „Dél sziklája” – ahogy nevezik – kérérlhetetlen mozdulatlanságba dermedt. A csendet csak a katonai repülőgépek állandó zaja töri meg. Három nappal ezelőtt az izraeli hadsereg kategorikusan kijelentette: a város és a körülötte lévő mintegy hatvan falu célpont lett a Hezbollah elleni hajtóvadászat miatt. Folyamatosak a légitámadások. A célkeresztben mindenekelőtt az összekötő utak állnak: előző reggel egy újabb hidat romboltak le Kazmijánál.

Az evakuálási parancs már a Litáni folyó vonalán túlra terjed, Dél-Libanon másik nagy folyójáig, a Zahrániig. „A hét elején a valamivel több mint százezer lakos egyharmada még itt tartózkodott. Hozzájuk adódtak a határ menti közösségekből érkező menekültek. Aztán a fenyegetés menekülésre kényszerítette őket. Szinte már mindenki elhagyta otthonát. Csak azok maradtak, akik nem tudnak mozdulni, mert túl idősek, betegek vagy szegények. Ezért, amíg csak egyetlen civil is marad, én nem mozdulok” – jelenti ki Rabih Kobejszi, Türosz „sejkje”; a tisztelet jeléül így nevezik az iszlám vallási képviselőket. Gondoskodnia kell az előkről, akikből egyre kevesebb van, és a holtakról, akikből egyre több. Nem csak a bombázások áldozatait kell eltemetni. A nagy libanoni exodus idején a halottak is részei annak a szüntelen és céltalan zarándoklásnak, amelyet a lakosság közel egyötöde folytat.

Latifát például Bejrútban érte a szívroham, ahová a Türosztól délre fekvő Sihinből menekült. A nyolcvanöt éves asszony valószínűleg nem bírta a stresszt. A fővárosi temetőben azonban a temetési költség igen magas a nem helyi lakosok számára. Az elhunytak hazaszállítása a bombázások közepette szóba sem jöhet. Így a legtöbbször egy ideiglenesen kialakított temetőbe kerül. Arabul ezt úgy mondják: wadiaa – ideiglenes sír, amely átmeneti időre szolgál, amíg az elhunytakat vissza nem vihetik a származási helyükre. A türoszi laktanyával szemközti földterületen a markoló előkészítette a sírgödört, mire a polgári védelem mentőautója meghozta a lepelbe csavart testet. Rabih sejk felolvasott néhány verset a Fatihából, a *Korán* első fejezetéből. A végén a holttestet koporsóba zárták, és betakarták a sötét színű földdel. „Legalább a sejk ott volt, hogy elkísérje. Ez vigaszt nyújt majd a rokonoknak, akiknek nem engedték meg, hogy eljöjjenek. Túl veszélyes lenne” – magyarázza Dahie, a polgári védelem egyik munkatársa, aki a szállítást végezte. Számára is kockázatos ez a munka: kevesebb mint három hét alatt harminc munkatársát ölték meg.

A síiták és a keresztények együttműködése

A temetésnek éppen csak vége, amikor a szomszédos Hus negyedben egy társasház fülsiketítő zajjal összeomlik. „Megint ott csaptak le. Ott lakom. Laktam” – javítja ki magát a vallási

Paolo Borgia érsek, libanoni apostoli nuncius és a helyi síita vezető találkozója Türoszban

vezető. Feleségével és három gyermekével a város szélén lévő dombon álló Szent Maron-kolostorban talált menedéket. „Már az előző háború alatt is befogadtak, amikor elveszítettem az otthonomat. Hosszas munkálatok után sikerült visszatérnem, de most újra el kellett hagynom a házamat” – meséli.

A síita többség és a keresztények közötti együttműködés az ősi főniciai kikötőváros egyik jellegzetessége. A történelmi városközpontban található két keresztény negyed (hara) került csak el az evakuálási parancsot. „A kétszázötvennégy keresztény család nagy része itt maradt. És befogadtak több menekültet is, vallási hovatartozástól függetlenül, akik a város más részeiből vagy a falvakból érkeztek” – hangsúlyozza Georges Iskandar, Türosz görögkatolikus érseke. „Ahogy II. János Pál mondta, Libanon egy üzenet. Az evangéliumról való tanúságtétel üzenete, ami azt jelenti, hogy szeretjük a többieket, megkülönböztetés nélkül. Jelenlétünk értelme az óriási kihívások közepette is az, hogy »égő gyertya legyünk a minket körülvevő sötétségben«” – mondja, XIV. Leó pápát idézve, aki tavaly év végén járt a cédrusok országában.

Közvetlenül az evakuálási parancs után a Szent Tamás-székesegyház fehér kőépülete nyújtott menedéket a muszlim menekülteknek, az El-Busz táborából érkező palesztinoknak, akik ott töltötték az éjszakát, hogy hajnalban útra kelhessenek. „Mi vagyunk a bizonyíték arra, hogy az együttélés lehetséges – zárja szavait Iskandar érsek. – Állítsa meg a világ ezt az erőszakot, hogy folytathassuk az együttélést!”

Fordította: Thullner Zsuzsanna
Forrás: *Avvenire*

HÍREK KÉPEKBEN

Különleges jubileumi nappal készül a Szegedi Dóm Látogatóközpont: március 21-én ünnepli megnyitásának 10. évfordulóját. A szervezők egész napos, késő estig tartó programkínálattal várják az érdeklődőket a Dóm téren és a látogatóközpontban. A nappali események családbarát kikapcsolódást, az esti programok pedig látványos, hangulatos élményeket ígérnek, a toronylátogatástól a lámpafényes sétáig.

Március 14-én találkozóra gyűltek össze a Miskolci Egyházmegye kántorai. A szakmai napon a nagyböjt különleges szertartásaira fókuszáltak. Az idei év első kántortalálkozóját Miskolctapolcán tartották meg, a Görögkatolikus Roma Szakkollégiumban.

Nyolcvanéves

az

Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünneplve cikksorozatot indítottunk, válogatva az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Az alábbiakban közölt írás szerzője Czákó Gábor Kossuth-díjas író, a magyar katolikus újságíróképzés megszervezője.

1.

„Aztán odaért Jerikóba és végiment rajta. Élt ott egy Zakeus nevű tehetős ember, a vámosok feje. Szerette volna látni Jézust szemtől szembe, de a tömeg miatt nem tudta, mert alacsony termetű volt, így hát előrefutott, felmászott egy vadfügefára, hogy láthassa, mert arra kellett elhaladnia. Amikor Jézus odaért, felnézett és megszólította. »Zakeus gyere le hamar! Ma a te házában kell megszállnom.« Erre gyorsan lelépett és boldogan fogadta. Akik ezt látták, méltatlankodva megjegyezték, hogy bűnös emberhez tér be megpihenni. Zakeus azonban odaállt az Úr elé és így szólt: »Nézd, Uram, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakit valamiben megcsaltam, négyannyit adok helyette.« Jézus felelte neki: »Ma üdvösség köszöntött erre a házra, hiszen ő is Ábrahám fia. Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett.« (Lk 19, 1–10)

Zakeus mögött egy élet állt már ekkor. Sikeres élet, komoly vagyon és szakmai hírnév. Utóbbi ugyan kicsit rosszacskó, a vámosokat, amióta a világ világ, utálták a vámost, de hát az ilyesmit is meg lehet szokni, valamit valamiért. Ha kicsit dühösebben is irigyelték más gazdagoknál, bizonyára respektálták, és szívesen cseréltek volna vele. A zsidók számára Isten áldását éppen az e világi sikerek jelzik. Zakeus pedig, tetszik, nem tetszik, sikeres férfiú. Mégis akkor ott, Jézus jerikói bevonulásakor, hirtelen lefoszlottak a látszatok.

A jelenet csodába fordul. Egyike ez a csoda annak a sok aprónak, amelyet Jézus működése során gyakorta művelt. Az evangélium hirdetése, az írásk beteljesítése végett. Ilyen a sztatér annak a halkan szájában, melyet Péterrel fogat, hogy kifizessék kettejük templomadóját; a számárcsikó csodája, melyen bevonult

Zakeus csodája

Jeruzsálembé; az utolsó vacsora színhelyének megtalálása, vagy a fiú, akinél van két hal és öt kenyér az ötezer ember jóllakatásához. Isten állandó számítgatásai ezek, a teremtés művén bibelődés... Ezek a csodák szinte észrevétlenül szövődnek a történetbe. A kíváncsiskodó tömeg, de talán az apostolok sem vették észre mindig, hogy csoda történik. Pontosabban a Lét mozog a látszatok között, az Út átvág a fölös kanyarokon. Ebben a jelenetben sem tűnik föl, hogy Jézus mivel kezdi. Holott egész egyszerűen valami mást kéne mondania.

2.

A kicsi ember komikus a nagy levelek között a vadfügefán. Törékenyek az ágak, tudjuk, a száraz fügefafaágak úgy pattannak el, akár az üveg. Zakeus kapaszkodik és kíváncsi. Mindenekelőtt kíváncsi, akárcsak az odalent tolongók. A jó vámosnak kíváncsinak kell lennie, máskülönben hogyan is tudna eligazodni ezerféle messi földi áru, pénz, kereskedő között? Bizonyára nyomakodna és leskelődne akkor is, ha indiai követ, vagy például Pilátus, vagy Kaifás vonulna át a városon. A kiinduló helyzet tehát nem látszik különbözőnek a szokványostól. A testek mozgékonyak, tülekednek és izzadnak, a lelkek egyelőre nyugodtak. Szundikálnak, mint rendszeren, amikor valami erős, merőben külső inger uralkodik, amely tömeggé morzsolja a báméskodókat... Az indiai követ, Pilátus vagy Kaifás unott képpel a népség feje fölött elnézve ringana át elefántján vagy gyaloghintójában a városon. S ha valami különleges ok, vagy az unalom rávinné, így szólítaná meg a magasban kapaszkodót. Te! Hogy hínak! Ide figyelj! Jézus azonban az Úr. Átlát a tömeg személytelenségé

lelkén, nem azért jött a világba, hogy ezt eltúrje. Éppenséggel kiemelni akarja az embert arctalanságából, személyé tenni, barátjául fogadni (Jn 15,14). Éppen ezért, fölemeli tekintetét a fügefára, és így szól: Zakeus! Körül a lelkek alszanak még, a tömegállapot külsődlegességében eltakarodik a csoda, az Úr nevének fügefán kapaszkodót. A szokásos helyzetben vagyunk: a szemünk előtt, a fülfünk előtt nyilatkozik meg az Úr, és nem vesszük észre, mert a látszat, az előítélet, a számítás foglyai vagyunk. A sok derék, becsületes férfiú mind háborog.

3.

Zakeus pedig lelép a fáról. Úgy ment fel oda, mint aki önmagában a morált leépítette, a bűnt életformává tette, és eszméit, hogy ő istenfelő volna – életétől szétválasztotta. Vagyis előfutárunk volt posztunkon. Gazdaságkora illő figura, nem derék, nem becsületes, sőt cégérese a vámosok méltatlan céhének. És amint Jézus elé érkezik, már más ember. A neki szánt kicsi csoda, hogy az Úr őt nevének nevezte, hogy figyel rá, személy szerint órea, a bűnösre, fölébreszti lelkét, s azon nyomban megtér. Elfogadja Isten meghívását. Mert csak a forma látszata az, hogy az Úr akarja Zakeus vendégszeretetéit élvezni. Azzal, hogy kinyilvánította, hogy nincsen számára elveszett bárány, hogy ő éppen a legelvezettebbeknek látszókért (is) jött. S nem általában, hanem személy szerint hozzád, barátom, és hozzám, Zakeushoz, akiket ismer és számontart. Vagyis Isten ismét nem szégyelli magát, nem röstelli megtenni az első lépést a bűnöshöz. Ő, az Úr, figyelmének és emberszeretetének roppant kiadásával megszabadítja vétkeiktől Zakeust, és meghívja magához. És Zakeus tudja, hogy háza ettől kezdve Istené is: templom. Azon nyomban megtér. Belép a mítoszba, és Istennel kezd járni.

4.

Zakeus nevének jelentése: ártatlan.

Czákó Gábor
(1996. április 7.)

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelő-kápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óraorok kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországra, a magyarság lelki megújulásáért. 21 óraorok mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 óraorok kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 óraorok a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindenszentek József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: április 7., kedd; május 6., szerda; június 6., szombat. A szentmisék 7 óraorok kezdődnek.

A Könnyező Szűzanya tiszteletére, minden hónap 17-én a papi-és szerzetesi hivatásokért mutatnak be szentmisét Győrben, a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalandomb 12.). A szentmise végén a Kegyoltár előtt Mária-köszöntőt imádkoznak.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Mórnicz Zsigmond

út 141.) április 2-án 18 órától 5-én 13 óráig húsvéti lelkigyakorlat Schall Tamás atyával. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalomnak terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani gyászoló sorstársaknak, a lehetőségekhez mérten. **A Szent Anna Plébánián az első félévben szünetelnek a csoportos foglalkozások! A tavaszi Tahí Lelkikapok is elmaradnak!** Csoportos foglalkozások a Pasaréti Községi Házban (Budapest II., Pasaréti út 102. – a ferences templom bal oldalánál) kéthetente szerda délelőttöként 10 órától 11.30-ig, programvezető: Kovács Virág Kata FMM nővér. Időpontok: 2026. ápr. 8., 22.; máj. 6., 20. Elérhetőség: viragkata.anonima@gmail.com vagy 06/30-793-0435. Személyes elérhetőségek: kato.tegzes@gmail.com vagy 06/30-462-9272

Besnyői Passió Gödöllő-Mária-besnyőn, március 28. és március 29., szombat-vasárnap, mindkét napon 16 óraorok kezdettel. Helyszín: Nagyboldogasszony-bazilika tere és udvara (Gödöllő, Kapucinusok tere 1.). Az előadások megtekintése ingyenes. Minden érdeklődőt szeretettel várunk! További részletek: www.besnyoipassio.hu

MÉCS Napok – lelkigyakorlat házaspároknak Budapestben 2026. május 8-10. között, péntek estétől vasárnap délutánig, a Budatétényi Verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban. (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják a három évnél régebb óta szentségi (vagy rendezhető) házasságban élő házaspárokat. A programot Mészáros Domonkos atya vezeti. Kedvezményes jelentkezési határidő: április 8., szerda, jelentkezési határidő: május 3., vasárnap. További információ: <https://mecshonlap.hu/>

Jegysek lelkigyakorlata lesz Máriabesnyőn a Családok Jézusban Közösség szervezésében, március 27-29. között, péntektől vasárnapig, a Mater Salvatoris Konferenciaközpont és Lelkigyakorlatos Házban (Gödöllő, Kapucinusok tere 3.). Témák: Kommunikáció - hogy utat találjunk egymáshoz most és a jövőben is. Istenkapcsolat – Tamasz és forrás, ahol az emberlét lehetetlen is megvalósulhat. Szexualitás – Egyik

legnagyobb örömforrásunk és egyben legrejtettebb küzdelmeink tere. Szeretettel várják a jegysepárokat! Jelentkezni és érdeklődni lehet: lelkigyakorlat@csjk.hu További információ: www.csjk.hu/programok

NAGYKILENCED

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest VIII., Kun utca 5.), február 5-étől lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére, csütörtökönként a 8 órai és a 17 órai szentmisékhez kapcsolódóan. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebé, ezért tisztelői 15 héten keresztül, minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbenjárójához. A nagykilenced idei témája: Szent Rita élete. Előadók: Kulcsár Sándor plébános, illetve meghívott atyák. Minden szentmise végén rózsaszentelés, majd egyéni áldás a Szent Rita-ereklyével. Mindenkit szeretettel várunk.

GÖRÖGKATOLIKUS SZERTARTÁS

Közös akathisztoszra várják a híveket a fővárosban. 2026-ban minden hónapban más templom vagy kápolna ad helyet az Istenszülő tiszteletére énekelt szertartásnak. Az akathisztosz az V. század végétől, a VI. század elejétől származó himnusz. Az elnevezés csupán annyit jelent, hogy „nem ülve” kell végezni. Szövege 24 versszakból áll, s két részre osztható. Az első a Jézus gyermekségtörténetéhez kapcsolódó eseményeket mutatja be, a második pedig már a magának Szűz Máriának megadott tisztelet teológiai tartalmát mondja el. A fővárosban végzett szertartások célja az Istenszülő tiszteletének minél mélyebb és gyakoribb megélése. Április 13.: Budai Görögkatolikus Parókia. (Budapest II., Fő u. 88.). A szertartás minden helyszínen 18.00 óraorok kezdődik Kocsis Fülöp hajdudorogi érsek-metropolita vezetésével. Bővebb információ: <https://hd.gorogkatolikus.hu>

GYÓNTATÁS

Többnyelvű szentgyónási lehetőség a pesti ferenceseknél. A budapest-belvárosi Ferences templomban (Budapest V., Ferenciek tere) lehetőséget biztosítanak a gyónás szentségében való

ÁLLÁS

VÉGZETTSÉGGEL rendelkező, munkájára igényes, lelkes, főállású HITTANÁRT keresünk hosszú távra Kiskőrösre, 2026. szeptember 1-jétől. Érdeklődni jelentkezni önéletrajzzal, motivációs levéllel és plébánosi ajánlással lehet az alábbi címen: Római Katolikus Plébánia 6200 Kiskőrös, Tomori Pál utca 2. VAGY.koroskat@gmail.com

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

TÁRSKERESŐ

DIPLOMÁS férfi társat keres 60 éves korig. T.: +36/30-628-9657

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-213-5726

részesülésre azoknak is, akik Budapesten vagy akár Magyarország más részén élnek, de nem beszélnek magyarul, illetve azoknak is, akik turistaként látogatnak el hozzájuk, vagy különböző nemzeti kisebbségekhez tartoznak.

KÉPZÉS

Idén is meghirdeti katekétá-lelkipásztori munkatárs és kántor alapképzését, valamint hittanár-nevelőtanár mesterszakkját az Apor Vilmos Katolikus Főiskola. Az intézmény hitéleti képzéseire a főiskola honlapján elérhető elektronikus felületen lehet jelentkezni 2026. június 9-ig: <https://avkf.hu/hiteleti-kepzesek-felveteli-informacio> Az érdeklődők további felvételi információkat az avkf.hu oldalon találnak.

NYÍLT NAPOK

A Brenner János Hittudományi Főiskolán nyílt napokat tartanak. Győrben, a Brenner János Hittudományi Főiskolán (Győr, Káptalandomb 7.) 2026. április 11-én, szombaton

Ujember

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA. LAPZÁRTA: 2026. március 23.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla

Lapszerkesztő-helyettes: Körösy László

Szerkesztőség: Agonás Szonja, Bodnár Dániel, Fábán Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Akos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti faszor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre:

6180 Ft, fél évre: 12 360 Ft, egy évre: 24 720 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu;

<http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

9 órától és Szombathelyen, a Brenner János Hittudományi Főiskola Szombathelyi Képzési Központban (Szombathely, Szily J. u. 3.) április 23-án, csütörtökön 9 órától. Képzési kínálat: katekéta–lelképásztori munkatárs alapszak, római katolikus kántor alapszak, hittanár–nevelőtanár mesterszak (osztatlan és rövidített), hitoktató mentor szakirányú továbbképzés, vallásturisztikai szakember szakirányú továbbképzés, keresztény nevelés értékei a köznevelésben pedagógus-továbbképzés. A program során az érdeklődők tájékoztatást kapnak a képzésekről, találkozhatnak jelenlegi hallgatóinkkal és a főiskola vezetőségével, feltehetik kérdéseiket és bekapcsolódhatnak a konzultációs órákba. Szeretettel hívják és várják a katolikus teológia, hittantánítás, az egyházi zene, az egyházi liturgia, a keresztény nevelés és a vallási (zarándok) turizmus iránt érdeklődőket. A képzésekről és a jelentkezéssel kapcsolatos tudnivalókról részletes tájékoztatás elérhető a főiskola honlapján: www.bjh.hu

HANGVERSENY

A Carmine Celebrat Kamarakórus, valamint énekes és hangszeres szólóisták húsztváró egyházzenei hangversenye lesz a kelenföldi Szent Gellért-templomban (Budapest XI., Bartók Béla út 149.) március 28-án, szombaton 16 órától. Orgonán közreműködik: Dr. Bednarik Anasztázia

orgonaművész. A részvétel ingyenes. Minden érdeklődőt szeretettel várnak!

KONCERT

Barokk zene Győrből címmel jótékonyági koncertet tartanak március 29-én, virágvasárnap 16 órától a Nagybaldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalandomb). Zenei időutazás a 18. századba – a műsorban megszólalnak gregorián énekek, barokk szonáták, hegedű-, zongora-, harsona- és orgonakiséréttel. Vezető karnagy: Sylvia Leidemann argentin–magyar származású csembalóművész, karnagy és zenekutató. Közreműködnek: Encuentros „Találkozások” vokális együttes és barokk kamarazenekar. Az együttes elhivatott énekesekből álló formáció, amely különböző kultúrák és zenei korszakok találkozását állítja a középpontba. A régi zenei alkotások mellett az élő dél-amerikai népzene rendkívül gazdag zenei világot énekkari feldolgozásokon keresztül mutatják be az európai közönségnek. Koncertmester: Gastón Gerónimo (Uruguay). A rendezvény ingyenes. A befolyt adományokat a Győri Egyházmegyei Karitás az szükségét szenvedő családok megsegítésére fordítja.

IV. Bach Maraton Budafokon. A budafoki templomok és zenei szolgáltatók közös koncerthétvégéje, melyre március 27–29. között kerül sor, hitből született zenei találkozás: három nap, öt templom, nyolc előadás és közel százötven zenész. A Bach Maraton Buda-

fokon egy olyan koncertsorozat, amely a Johann Sebastian Bach zenéjének szentelt figyelemből, hitből és közösségi elköteleződésből született meg 2023-ban. A kezdeményezés célja kezdettől fogva az volt, hogy Bach művei ne elszigetelt hangversenyekként, hanem egymást kiegészítő, elmélyült zenei és lelki élményként szólaljanak meg a budafoki templomokban ökumenikus jelleggel, elsősorban a helyi templomok zenészeivel és lelképásztoraival. Március 27., péntek 19 óra: Nyitókoncert a budafok-belvárosi Szent Lipót-plébániatemplomban (Budapest XXII., Savoyai Jenő tér). Előadók: William Byrd Énekegyüttes – Winnington–Ingram Johanna karnagy (a Budafok-Belvárosi Szent Lipót Plébánia karnagya), Ács Dávid László orgonaművész (a Gödöllői Szentháromság-templom orgonistája). 20.30-tól „Bach, a csillagos ég alatt” – beltéri fényjátékos koncert a Budafoki református templomban (Budapest XXII., Demjén István utca 2.). Előadók: Baranyi Anna fuvolaművész, Filep Xavér orgonista, szervező (a budafok-belvárosi Szent Lipót-plébániatemplomban orgonistája), Szabadi Zalán fénytechnikus. Március 28., szombat: 10 órától orgonaszimfónia a budafok-belvárosi Szent Lipót-plébániatemplomban (Budapest XXII., Savoyai Jenő tér). A résztvevők megismerhetik a templom orgonájának történetét és működését, betekinhetnek a hangszer belsejébe, sőt ki is próbálhatják. 13 órától organatúra

a Budafoki evangélikus templomban (Budapest XXII., Játék utca 16.). A program során a résztvevők három budafoki templom – az evangélikus templom, a Szent Lipót-plébániatemplom és a Jézus Szíve-templom – orgonáit ismerhetik meg. 17 órától *Bach-ária* a budafoki Szent Péter és Pál-kápolnában (Budapest XXII., Péter Pál utca 2.). Előadók: Kökényessy Júlia Márta énekművész (a budafoki Görögkatolikus Egyházközség görögkatolikus kántora), Sakai Yumiko zongoraművész. 19 órától *Bach csellóra* a budafok-felsővárosi Jézus Szíve-templomban (Budapest XXII., Pannónia utca 46.). Előadó: Onczay Zoltán csellóművész. Március 29., vasárnap: 11.30-tól szentmise kántorok Bach-szolgálata a budafok-belvárosi Szent Lipót-plébániatemplomban (Budapest XXII., Savoyai Jenő tér). Közreműködnek a budafoki evangélikus, görögkatolikus, római katolikus kántorok, valamint a református egyházközség kamarakórusa. 19.30-tól zárókoncert a Budafoki evangélikus templomban (Budapest XXII., Játék utca 16.). Előadók: Somogyi Péter hegedűművész, Tóka Ágoston orgonaművész (az Újpesti Baptista Gyülekezet orgonistája), a Budafoki Baptista Imaház Kórusa – Szilágyiné Mátyus Elvira karnagy (a Budafoki Baptista Gyülekezet kántora). A koncerteken való részvétel ingyenes! Önkéntes perselyadományaikkal az előadókat és a háttérszervezés költségeit támogathatják!

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

április 15-19. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT TOSZKÁNÁBA

április 20-26. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

április 29 - május 4. | 6 nap | 449.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

április 29 - május 3. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

május 11-17. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚBA

május 20-25. | 6 nap | 199.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT DÉL-OLASZORSZÁGBA

NÁPOLY, AMALFI-PARTVIDÉK, CAPRI SZIGETE, VEZÜV

június 2-7. | 6 nap | 519.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

június 3-7. | 5 nap | 269.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT FATIMÁBA

ÉS SANTIAGO DE COMPOSTELÁBA

június 23-29. | 7 nap | 549.900 Ft/fő

BALTIKUMI ZARÁNDOKKÖRÚT

július 5-13. | 9 nap | 779.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE ÉS ALTÖTTINGBE

július 24-26. | 3 nap | 159.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA

EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ

URNATEMETŐJÉBEN

URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,

valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS

LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8–18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912;

E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébánia iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915;

E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00

Szombaton: 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

Megújult a bélapátfalvai apátsági templom

Befejeződött a 13. században épült bélapátfalvai apátsági templom műemléki rekonstrukciója, hamarosan a kapcsolódó munkálatok is lezárulnak. A templom felújítás utáni ünnepélyes megáldását május 30-án, szombaton a 10.30-kor kezdődő szentmise keretében tartják.

A Bükk hegység nyugati oldalán, a Bélkő-hegy lábánál 1232-ben épült hazánk egyedüli épségben megmaradt román stílusú ciszterci apátsága. A Nagyboldogasszony tiszteletére szentelt, torony nélkül épült, nyeregtetős, háromhajós és kereszthajós templom rekonstrukciós munkálatait 2022-ben kezdte meg az EBH Invest Kft. A most lezárult beruházás során nemcsak az épület külső és belső felújítása

történt meg – az apátsági templom megújult környezettel és a zárandók, turisták fogadására szolgáló két új épülettel várja majd látogatóit.

A felújított templom ünnepélyes megáldását a május 30-án, szombaton fél 11-kor kezdődő szentmise keretében tartják. A szentmisét Ternyák Csaba egri érsek mutatja be az Egri Főegyházmegye papságával együtt, az egyházmegye hívei és meghívott vendégek jelenlétében. A bélapátfalvai ciszterci kolostor a Bükk hegység nyugati oldalán, a 815 méter magas Bél-kő lábánál, egy erdős-ligetes emelkedésen fakadó forrás, a Háromkút mellett található.

Magyarország egyetlen épségben megmaradt román stílusú ciszterci apátsági temploma 1232-től épült. A monostor, amely a templom mellett állt, már korábban megépült. A késő romanika

stílusjegyeit magán viselő, Nagyboldogasszony tiszteletére szentelt templomot a 14–15. században gótikus stílusban átépítették. A nyeregtetős, háromhajós és kereszthajós templom torony nélkül épült.

Nyugati főhomlokzatán nyílik a nagy méretű, bélétes kapu,

fölötte rózsabla. A jobb oldali mellékhajóból a laikus testvérek léphetnek a templomba. Az épület keleti záródásához a 18. században kontyolt tetős, barokk sekrestyeházat építettek.

Forrás és fotó: Egri Főegyházmegye

